

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Θ'— Τεύχος 103
ΜΑΪΟΣ 1916

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΓΔΡΟΜΑΙ. ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ	Δραχμαὶ	12.—
Διὰ τὴν ΑΜΕΡΙΚΗΝ	Δολλάρια	3.—
Διὰ τὴν ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΑΓΓΛΙΑΝ	Λίρα Ἀγγλίας	1)2
Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ	Σελίνια	10.—
Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ	Δρ. Χρ.	12.—

Ἐκδόσις ἐπιλεκτὴ γενικῶς Φρ. χρ. ἢ Δραχ. 25.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΑ ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Ὀδὸς Μενάνδρου 83.—ΑΘΗΝΑΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: "ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ," - ΑΘΗΝΑΣ

Πᾶν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται.

Πᾶν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀναγγέλλεται.

Αἱ ἐγγραφαὶ ἀρχοῦν ἀπὸ 1ης ἐκάστου μηνός.—Τὸ τεῦχος δρ. 1.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ Ἀρχιδουὲς Δουδοβίκος Σαλβατώρ τῆς Αὐστρίας: **Σπυρ. Δε-Βιάξης**.—Ὁ Μαθητὴς (Διήγημα):—Παραμῦθι τοῦ καιροῦ μου: «**Χ**».—Ἡ Καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις: **Ζ. Μακρῆς**.—Περὶ τῆς ἀνάγκης τῶν ποιητῶν: **Ιω. Γ. Φραγκιάς**.—**Μάιος 1916** Γύρω ἀπὸ τὴν πολεμικὴ ζωὴ:—Ὁ ὑπερασπιστὴς τοῦ Βερδὲν Στρατηγὸς Πιταῖν: Ἀπὸ τὴν καλλιτεχνικὴ κίνησι: Θέατρα.—Ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ μηνός: **Δ. Δ. Ζ.**—Υγιεινὴ τῆς ἀραιότητος κατὰ τῆς πολυσαρκίας:—Ἀπὸ τὰ περιεργα τοῦ πολέμου:—Ὀλιγόστιχα:—Ἐκδόσεις.

ΚΟΣΜΟΣ: Ἡ Βασίλισσα καὶ ἡ ἀλιεῖα.—Ἡ συνέλευσις τῆς Γεωργικῆς Ἐταιρείας.—Οἱ Γάμοι τοῦ «**Δευκοῦ Σταυροῦ**».—Ἡ βαρβαρότης τῆς ἀνθρωπότητος.—Τὰ ἐγκαίρια τοῦ ἐνωτικοῦ.—Αἱ ἀσκήσεις τοῦ στρατοῦ.—Ὁ κ. Λουκάς Σιδεράς.—Ἡ παράδοσις τοῦ Ροῦπελ.—Υπαίθρια σχολεῖα.—Ἡ ἐορτὴ τοῦ Βασιλέως Μας.—Τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν τῆς Ἑλλάδος.

ΕἰΚΟΝΕΣ: Οἱ Ἀγγλογάλλοι στὴ Θεσσαλονίκη.

MADAME SOPHIE ZILLER

RUE SOLONOS No 1

ACADEMIE DE MUSIQUE

Concert Training

Musique classique et moderne. Leçons d'accompagnement pour les dames et Messieurs qui jouent un instrument quelconque.

CONCERTS A 2 PIANOS

Enseignement sur la «Reforme pianistique».

Système Deppe

1 Leçon par semaine 15 fr. le cachet

2 » » » 10 » » »

1 » tous le 25 jours 5

(Chez elle de 3—5 h.)

Σ. Π. Α. Π.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἐνδιεφερομένων παραθέτομεν τὴν προκύπτουσαν διαφορὰν πρὸς ὄφελος τῶν ταξιδευόντων μὲ βιβλιάριον 25,000 χιλιομέτρων, ἐν συγκρίσει μὲ τὰς τιμὰς τῶν ἀπλῶν εἰσιτηρίων.

Ἐξ Ἀθηνῶν

		Θέσις Α'	Β'	Γ'
Διὰ Κόρινθον	Εἰσιτήρ.	9.20	7.30	4.60
	Βιβλιάρ.	7.65	6.40	3.85
» Ἄργος	Εἰσιτήρ.	15.70	12.50	7.85
	Βιβλιάρ.	12.20	10.16	6.10
» Τρίπολι	Εἰσιτήρ.	23.20	18.80	11.60
	Βιβλιάρ.	18.—	15.—	9.—
» Μεγαλ.	Εἰσιτήρ.	29.20	22.—	14.60
	Βιβλιάρ.	21.95	18.30	11.—
» Κυπρ.	Εἰσιτήρ.	34.50	25.75	12.75
	Βιβλιάρ.	27.80	23.20	13.90
» Ἄκρ.	Εἰσιτήρ.	19.50	15.50	9.20
	Βιβλιάρ.	13.05	10.85	6.55
» Πάτρας	Εἰσιτήρ.	25.—	18.—	10.—
	Βιβλιάρ.	19.65	15.55	9.35
» Πύργον	Εἰσιτήρ.	37.70	18.10	16.35
	Βιβλιάρ.	27.05	15.55	13.55

Ἐκ Πατρῶν

Διὰ Πύργον	Εἰσιτήρ.	12.70	10.10	6.35
	Βιβλιάρ.	8.38	6.95	4.15
» Λεχαινά	Εἰσιτήρ.	7.60	6.—	3.80
	Βιβλιάρ.	4.98	4.05	2.45
» Αἴγιον	Εἰσιτήρ.	5.10	5.—	2.55
	Βιβλιάρ.	3.35	2.80	1.70
» Κόρινθον	Εἰσιτήρ.	16.50	13.10	8.25
	Βιβλιάρ.	11.—	9.20	5.50

Ἐκ Τριπόλεως

Διὰ Καλάμας	Εἰσιτήρ.	13.70	12.25	7.30
	Βιβλιάρ.	9.65	8.05	4.85
» Ναύπλιον	Εἰσιτήρ.	9.50	7.80	4.70
	Βιβλιάρ.	6.75	5.60	3.40

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Ἐν ὁδῷ Ἐρμού δρ. 42

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

PRINTEMPS

Δ. & Φ. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Εἰς τὸν ἄφθονον καὶ παικιλώτατον καὶ πολύμορφον καὶ πολύχρωμον ἐμπορικὸν πλοθον τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Μουτσοπούλων ζητήσατε τὸ τελειότερον ἀσπρόρροσχα διὰ ΠΡΟΙΚΑΣ, τὰ πλέον πολυποικίλα κεντήματα καὶ δαντέλλας καὶ τὰς τελευταίας μόδας εἰς ὑφάσματα. Δὲν θὰ σὰς προσελκύσῃ μόνον ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐθηνία τοῦ καταστήματος ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιτάχουσα εἰς τοὺς καταστηματαρχὰς τούτους εὐγένεια καὶ ἀβρότης τῶν τρέπων.

Σ. Π. Α. Π.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΣ ΑΘΗΝΑΣ

6.30 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολι, Μεγαλοπόλι, Κυπαρισσίαν, Καλάμας.
7.00 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Καλάβρυτα, Πάτρας, Κυλλήνην (λουτρά), Πύργον, Ὀλύμπια.
7.35 π. μ. Διὰ Κόρινθον καὶ τὰς μέχρις Ἀκράτας στάσεις.

12.00 μ. μ. Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Πάτρας.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ

7.40 π. μ. Διὰ Κόρινθον, Ἀθήνας, Ναύπλιον.
11.45 π. μ. Διὰ Καλάβρυτα, Κόρινθον, Ἀθήνας.
6.30 π. μ. Διὰ Κυλλήνην (λουτρά), Πύργον, Ὀλύμπια, Κυπαρισσίαν, Καλάμας, Μεγαλοπόλι, Τρίπολι.
3.50 μ. μ. Διὰ Κυλλήνην (λουτρά), Πύργον, Ὀλύμπια.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΚΑΛΑΜΩΝ

7.00 π. μ. Διὰ Κυπαρισσίαν, Ὀλύμπια, Πύργον, Μεγαλοπόλι, Τρίπολι, Ναύπλιον, Ἀθήνας.

12.05 π. μ. Διὰ Πύργον, Ὀλύμπια, Τρίπολι.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

4.50 μ. μ. Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
6.15 μ. μ. Τοπικὴ ἐκ Κορίνθου.
7.15 μ. μ. Ἐξ Ὀλυμπίας, Πύργου, Κυλλήνης (λουτρῶν), Πατρῶν, Καλαβρύτων.
8.05 μ. μ. Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισσίας, Μεγαλοπόλεως, Τριπόλεως, Ναυπλίου.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

1000 χιλίω. (Α' Θ. Δρ. 90) διαρκείας
ἐκπτώσις 25 ο)ο (Β' Θ. Δρ. 75) 6 μηνῶν
(Γ' Θ. Δρ. 45)
25000 χιλίω. (Α' Θ. Δρ. 210)
(Β' Θ. Δρ. 175) διαρκείας
ἐκπτώσις 40 ο)ο (Γ' Θ. Δρ. 105) 1 ἔσμη

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΗΡΩΣΕΙΣ: Τῆ 28 Φεβρουαρίου, 26 Απριλίου 28 Ἰουνίου, 27 Σεπτεμβρίου, 29 Νοεμβρίου καὶ 31 Δεκεμβρίου, 1916

ΔΡΑΧΜΑΙ 1,200,000 ΚΕΡΔΗ

Κέρδη ἐκάστης τῶν κληρώσεων

Καθ' ἐκάστην κλήρωσιν ἐκδίδονται 100,000 γραμμάρια ἀξίας δραχμῶν 400,000. Παρέχονται κέρδη εἰς 2,000 γραμμάρια ἀξίας δραχμῶν 200,000.

*Ἐκαστον ἀκέραιον γραμματίον τιμᾶται δρ. 4, δυνάμενον νὰ διαιρεθῆ εἰς τέσσαρα τέταρτα γραμματίου τιμώμενα ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

Κέρδη	Δραχμαὶ	Ἐν δλω
1	80,000	80,000
1	20,000	20,000
2	2,500	5,000
6	1,000	6,000
15	400	6,000
25	200	5,000
1,950	40	78,000
2,000		200,000

- Δι' ἐκάστην τῶν κληρώσεων ἐκδίδονται ἴδια ἀκέραια γραμμάρια, πωλούμενα ἀντὶ τεσσάρων δραχμῶν, ἰσχύοντα δι' ὅλην τὴν διάρκεια τοῦ κέρδους καὶ δυνάμενα νὰ διαιρεθῶσιν εἰς τέταρτα γραμματίου, τιμώμενα ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς ἕκαστον καὶ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

*Ἀμοιβαί, ὧν δὲν ἐζητήθη ἢ πληρωμὴ ἐντός τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεως, παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου.

Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας πρὸς μεταπώλησιν διὰ μιᾶς ἐπὶ προκαταβολῆ τοῦ τιμήματος, κατόπιν εἰδικῆς μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συμφωνίας, γραμμάρια ἢ τιμήματα γραμματίου ἀξίας δέκα χιλιάδων δραχμῶν, παρέχεται ἔκπτωσης ἐπὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν 15 τοῖς %ο, εἰς δὲ τοὺς ἀγοράζοντας διὰ μιᾶς ἐπὶ προκαταβολῆ τοῦ τιμήματος, γραμμάρια ἢ τιμήματα γραμματίου ἀξίας χιλίων δραχμῶν τοῦλάχιστον παρέχεται ἔκπτωσης 10 τοῖς %ο, καὶ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν πώλησιν γραμματίων καὶ τιμημάτων γραμματίου, παρέχεται ἔκπτωσης 5 τοῖς %ο.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον Λαχείων τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, εἰς Ἀθήνας.

Ὁ Διευθὼν Τμηματάρχης

Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Πρὸς προστασίαν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐμπορίας τῆς σταφίδος

Δελτίον κινήσεως Σταφιδοκάρπου ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1915—20 Φεβρουαρίου 1916

ΕΞΑΓΩΓΗ

Ἔτη	Δίαιρα ἐνετικά
1915—1916	177.848.678
1914—1915	174.115.971
1913—1914	193.958.442

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

Ἔτη	Ποσὸν δελτίων	Συμφηρισμός	Ὑπόλοιπον	
1915—1916	Ἐκδοθέντα καὶ παρελθούσης χρήσεως	71.001.100	63.006.100	7.995.000
1914—1915	» » » »	94.964.400	74.555.900	20.408.500
1913—1914	» » » »	72.945.200	63.509.700	8.985.500

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΕΠ' ΕΝΕΧΥΡΩ

Ἔτη	Εἰσαγωγὴ	Ἐξαγωγὴ	Ὑπόλοιπον
1915—1916	16.192.553	9.573.117	6.619.436
1914—1915	35.804.177	20.922.196	14.881.981
1913—1914	21.910.513	3.579.339	18.151.174

ΔΑΝΕΙΑ ΕΠ' ΕΝΕΧΥΡΩ ΔΕΛΤΙΩΝ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

Ἔτη	Ἐνεχυρώσεις	Ἀναλήψεις	Ὑπόλοιπον
1915—1916	9.791.700	8.872.000	919.700
1914—1915	4.127.800	3.411.000	716.800

Σημειώσεις.— Ἐκτὸς τῶν λιτρῶν ἐνετικῶν 177.848.678 τῆς εξαγωγῆς παρέμειναν καὶ ἀνεκαθάριστοι διασαφήσεις παρὰ τῷ τελωνεῖῳ Πατρῶν τὴν 20 Ἰανουαρίου ἔ. ἔ. λιτρ. ἐνετ. 1.837.200 μικτοῦ βάρους.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Ἐν Ἀθήναις τῆ 23 Ἰανουαρίου 1916.

SALON FEMINA
LAZ. THEODOSSIOY
 COIFFEUR DES DAMES
 NIKIS 10 ATHENES
ONDULATION MACREL
 CAMBROINE

POSTICHES D'ART

EPISURE NATURELLE

CHEVEUX GARANTIS

TEINTURE ORIENTAL

STEINS ORIENTAL

STORES LIMITED

PREMIERE MAISON DE L'ORIENT VENDANT LE MEILLEUR MARCHÉ

VÊTEMENTS POUR HOMMES et ENFANTS

ROBES, MANTAUX E. T. C. POUR DAMES et FILLETES

Bonneterie, Chemiserie, Parfumerie, Ganterie, Lingerie, fines Articles de Blanc, Chapelierie, Maroquinerie, Chaussures, Articles de Voyage, Modes, Fleurs ect.

LE CAIRE, ALEXANDRIE, TANTA, MANSOURAH, MINIEH, ASSIOUT, SALONIQUE, CONSTANTINOPLE (GALATA et STAMBOUL).

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΣΤΕΪΝ LIMITED

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΡΩΤΙΣΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΧΩΝ ΤΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

Ένδύματα, έπανωφόρια κτλ. δια κυρίας και κοράσια.

Είδη πλεκτικής, ύποκάμισα, άρώματα, χειρόκτια, είδη ψιλικών, όλα τα είδη έσωρρούχων πολυτελείας ή μη, είδη δερμάτινα, ύποδήματα, καπέλλα, είδη ταξειδίου, είδη μόδας, άνθη κ.τ.λ.

ΚΑΙΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΤΑΝΤΑ, ΜΑΝΣΟΥΡΑ, ΜΙΝΙΑ, ΑΣΣΙΟΥΤ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (Γαλατά και Σταμπούλ.)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ Θ'

ΑΘΗΝΑΙ, ΜΑΪΟΣ 1910.

ΤΕΥΧΟΣ 103

Οι Άγγλογάλλοι στη Θεσσαλονίκη

ταίριαν. Τῶν Βαλεαρίδων Νήσων ἡ περιγραφή καὶ ἡ ἔξοχος μελέτη ἦτο πολὺτιμος σειρά περιωρισμένη διὰ προνομιούχους, διὸ ὁ Ἀρχιδούξ, τῷ 1897, ἐδημοσίευσε δύο τόμους περὶ τῶν Βαλεαρίδων Νήσων με σύντομον ἑξιστόρησιν. Ἀλλ' ὁ Ἀρχιδούξ δὲν σταματᾷ περὶ Μαγιόρκας γράφων, ἀφοῦ ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ὡς

ὡς εἶπομεν, ἐδημοσίωθη τὸ ποιητικὸν καταφύγιον Αὐτοῦ τὸ Μιαμιά. Οὕτω τῷ 1895 ἐδημοσίευσε συλλογὴν παραμυθίων τῆς Μαγιόρκας ἐν Ἰσπανικῇ γλώσσῃ καὶ, μετὰ ἓνα ἔτος τὴν γεριανικὴν μετάφρασιν αὐτῶν.

ΣΠΥΡ. ΔΕ - ΒΙΑΖΗΣ

(ἀκολουθεῖ)

THEODOR DE WYLZEWA

Ο ΜΑΘΗΤΗΣ

(Διήγημα—Τέλος)

Κλείσας τ' αὐτῆς τοῦ πρὸς τοὺς λόγους τοῦ ἀγνώστου καὶ στρέψας τὸ πρόσωπόν του γιὰ νὰ μὴν ὑφίσταται τὴν μαγειρίαν τοῦ βλέματός του, ὁ Βαρσαβᾶς ἔρριψε μπροστὰ του, χάμω εἰς τὰ πόδια του τὰ σῦκα τοῦ τού ἔμεναν καὶ παραλαβὼν πάλιν τὸν ὄνον του ἐπῆρε τὸν δρόμο γιὰ τὸ σπίτι.

Βαρὺ αἰσθημὸν αἰσχύνῃς τὸν ἐτάραττε καθ' ὅσον ἀνέβαινε τὸ πετρωδὲς μονοπάτι. Τί νὰ ἔλεγε εἰς τὸ σπίτι; Πῶς θὰ ἐδικαιολογεῖτο τοῦ δὲν ἔφερε πεντάραν ἀπὸ τὴν πώλησιν τοῦ καρπού; Νὰ ἀποφασίσῃ νὰ πῆ ψεύματα ὅτι κλέπτει τὸν ἐλισσέναν; Ὅπως δὲν ποτε ποτὲ δὲν ἐτόλμα νὰ ἠμολογήσῃ ὅτι σὰν βλάκας ἐπῆγε καὶ ἐμοίρασε τὰ σῦκα εἰς ἀνθρώπους ἀγνώστους, οἱ ὅποιοι ἀντὶ νὰ πᾶνε νὰ δουλέψουν ὅπως ἐδούλευε καὶ αὐτὸς ἐπερνοῦσαν τὸν καιρὸν τοὺς ἀκούοντας τὰ λόγια ἑνὸς ἀγνότου.

Ἀλλὰ πάλιν, ὅχι ὁ ἀνθρώπος, τὸν ὅποιοι ἦκουον ἐκεῖνοι οἱ οὐτιδανοὶ, δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἦτο ἀγνότος. Καὶ ὁ Βαρσαβᾶς, μετὰ τὸν θυμὸν του καὶ μετὰ τὸν αἰσθημὸν του δὲν κατώρθωσε νὰ μετανοήσῃ τοῦ τὸν ἤκουσεν. Αὐτὸς ὁ νέος μετὰ τὰ ἄσπρα, ὁ γλυκύτερος, χωρὶς ἄλλο ἦτο κάποιος προφήτης, κάποιος ἀπὸ ἐκεῖνους τοὺς μάγους τοῦ ἔστειλεν ὁ Θεὸς ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν γιὰ νὰ μὴ σκωπῆσιν τὸν κόσμον εἰς τὰ μυστήρια τοῦ οὐρανοῦ. Μετὰ τὴν μελωδικὴν φωνὴν τοῦ ὁμιλοῦσε. Τὶ εὐχαρίστησιν μοναδικὴν ἐδοκίμαζε κανεὶς ὅταν τὸν ἤκουε. Τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, τὸν βοσκόν τοῦ ἀνήκεν ἐπάνω στοῦ βουνοῦ τὰ ἐνενηντα ἐννεὰ πρόβατά του γιὰ νὰ πᾶν νὰ εἶσιν τὸ ἔκατοστόν, καὶ τόσας ἄλλας εἰκόνας ἐνεθυμῆτο ὁ Βαρσαβᾶς. Καὶ πάλιν ἠσθάνθη καὶ πάλιν ἐσκέφθη ὅτι οὕτως ὁ μικρὸς ἐλαῖων, οὕτως τὸ ἀμπέλι ποῦ ἤθελε ν' ἀποκτήσῃ ἤϊζαν τὴν χαρὰν τοῦ τοῦ ἔδωσαν ἢ συνάντησιν αὐτῆ τοῦ ἀγνότου. Προφήτην, μέγαν προφήτην τὸν ἤϊζισεν ὁ Θεὸς νὰ ἰδῇ καὶ ν' ἀκούσῃ.

Γιὰτὶ λοιπὸν ἐξηκολούθει νὰ αἰσθάνεται τόσην αἰσχύνῃν; Γιὰτὶ, ἀφοῦ κατ' ἀρχὰς ἔστρεψεν ἕως τὴν κορυφήν τοῦ λόφου, τώρα ἐπῆγαιεν ἀργὰ καὶ μετὰ δισταγμὸν, ὡς νὰ ἤθελε ν' ἀγοποιήσῃ ἐπίτηδες; Μάτην ἐπανέλαβε καθ' ἑαυτὸν, ὅτι εἶχε κάμει τὴν καλύτεραν προφητίαν τὸν οὐκ ἔμελλε νὰ γείνη ἄλλος ἀνθρώπος; εἰς κάθε βῆμα τοῦ ἔκαμνε ἢ αἰσχύνῃ τὸν ἐπῆγε περισσότερο. Τοῦ ἐφαίνεται ὅτι ὑπῆρχεν ἐμπρὸς του ἓνας πέλιος, ἠπισθεν τοῦ ὁποῦοι προσεπάθει νὰ κρύψῃ ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτὸν του μίαν σκέψιν σοφωτέραν, ἀληθεστέραν, μίαν σκέψιν ποῦ δὲν ἐτόλμησε νὰ τὴν ἀντιμετωπίσῃ.

Ἐξάρτα, ὁ πέλιος αὐτὸς ἐσχίσθη. Εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Βαρσαβᾶ ἀντήρσαν ἔκ νέου τὰ λόγια, τὰ

ὅποια ἐπὶ μίαν ὥραν ματαίως προσεπάθει νὰ λησμονήσῃ. « Ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς σας, ἐπλοφεῖτε ἐκείνους ποὺ σᾶς καταρῶνται, ἐβρογεῖτε ὅσους σᾶς κακοποιοῦν... »

Τότε ὁ χωρὶκος ἐννόησεν ἀπὸ τοῦ προήρχετο ἢ αἰσχύνῃν του. Καὶ ἀμέσως, χωρὶς κἄν νὰ σκεφθῇ τὸν ὄνον του, ὁ ὁποῖος ἐβράδιζε λυπημένως ἀπὸ πίσω του, εἰς τὸ μονοπάτι, γυρίζει πίσω πρὸς τὴν λίμνην. « Ἀγάγε θὰ τοὺς ξαναβρῶ; » ἔλεγε μόνος του ὡς ἐὰν ὄλον τὸ μέλλον τῆς ζωῆς του ἐξηρητάτο ἀπὸ αὐτό. Ἡ χαρὰ του ἦτον ἀφραστός ὅταν, κάμψας τὸ μονοπάτι εἶδε πάλιν τοὺς ἀγνώστους, καθήμενους εἰς τὰς πέτρας. Ὁ Διδάσκαλος εἶχε τελεώσει τὴν ὁμιλίαν του καὶ καθήμενος μεταξὺ δύο ἐκ τῶν συντρόφων του ἔπρωγε μερικὰ σῦκα καὶ φρούτι.

Ὁ Βαρσαβᾶς αὐτὴν τὴν φρονὴν δὲν ἐστάθη πλέον νὰ τὸν κινῆσῃ. Ὁρίσθη πρὸς τὸν ἐχθρόν του, ἐπέθεσε τὸ χεῖρ του εἰς τὸν ὠμὸν του, καὶ ὁμιλῶν μετὰ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς του, διὰ νὰ ἰδοῦν ὅλοι τὴν μετάνοιάν του, εἶπε :

— Σίμων ἐὸν μονάχα, ἔξοεις τὸ τί μου ἔκανες καὶ γιατί μου τόκανε; ἀλλ' ὅ,τι καὶ νὰ ποῦ ἔκαμες τὸ ἀμάρτημά σου εἶναι μικρὸ ἐμπρὸς στοῦ δικό μου. Διότι δύο χρόνια τώρα, μέρα καὶ νύκτα σ' ἐμισοῦσα καὶ ὄλο νὰ σὲ σκοτώσω εἶμὲν στοῦ νοῦ μου. Καὶ πρὸ ὀλίγου ἀκόμη, ἀφοῦ τὰ λόγια τοῦ Δασκάλου ἀπὸ δὴ ἐξέλειψαν κάθε κακία ἀπὸ τὴν καρδίαν μου, πάλιν δὲν ἀεφάμισα νὰ σοῦ δώσω ἀπὸ τὰ σῦκά μου. Δὲν τόκανε, ἀδελφὲ μου, γιατί μου φάνηκες πολὺ ευτυχισμένος. πολὺ τέλειος, πολὺ καλύτερος ἀπὸ μένα. Λοιπὸν συζώο με καὶ νὰ γίνουμε πάλι φίλοι ὅπως πρῶτα.

Ὁ Σίμων, τρέμων ἀπὸ εὐχαρίστησιν, τὸν ἀγκάλιασεν ὅπως ἀγκάλιαζε ἓνα παιδί τὴν μητέρα του γιὰ νὰ τὴν εὐχαρίστησῃ γιὰ δῶρον ποῦ δὲν ἠλπίζε. Ἐπειτα τοῦ εἶπε καὶ ἐκάθησε κοντὰ του καὶ κρατῶν τὸ χεῖρ του, τοῦ διηγήθη πῶς ἐτραβίξε καὶ αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου ἢ φωνῆ τοῦ ἀγαπημένου Διδασκάλου, ὁ ὁποῖος δὲν ἦτον μόνον προφήτης, ἀλλὰ ὁ Ἐκλεκτός, ὁ Μεσσίας, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζώντος. Καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ Βαρσαβᾶ, ὡς ἦκουσεν αὐτά, ἐσκίρτησεν ἀπὸ χαρὰν, διότι ἐνεθυμήθη ὅτι ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμήν καθ' ἣν τὸ βλέμμα τοῦ ἀγνότου εἶχε στραφῆ πρὸς αὐτόν, ἐκατάλαβε ἀμέσως ὅτι ἦτον θεῖον πρόσωπον.

Τότε ἐμπρὸς εἰς ὄλους ἐξημολογήθη ὅλας τὰς ἀμαρτίας ποῦ εἶχε κάμει ἀπὸ τότε ποῦ ἐγεννήθη καὶ ἐξήγησε νὰ βαπτισθῇ. Ὁ Ἰησοῦς ἐσηκώθη τότε καὶ μετὰ τὰ ἅγια χεῖρα του ἐπῆρε νερὸ ἀπὸ τὴν λίμνην καὶ ἐβάπτισε τὸν μαθητήν.

Ο ΑΡΧΙΔΟΥΞ ΛΟΥΔΩΒΙΚΟΣ ΣΑΛΒΑΤΩΡ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

(Συνέχεια)

Τῷ 1886 ἐδημοσίευσε δύο ἔργα: *Χωριστὰ φύλλα ἐκ τῆς Ἀβατίας καὶ Χάβαρτσαουν ἢ θερμὴν δροσίαν εἰς τοὺς Ἀντίποδας*, ὅπου περιγράφει τὴν ἀρωτεύουσαν τῆς νήσου Τασμασίας τῆς Ωκεανίας. Ἀλλὰ ἔργα Αὐτοῦ εἶνε περὶ τῆς ἐν τῇ βορείῳ θαλάσῃ νήσου *Ἐλγολάνδης*, περὶ τῆς ἐν τῇ Νοτίῳ Δαλματίᾳ *Κανόζα*, περὶ τῆς *Βιζέριτας*, ἐπίγειον τῆς Τύνιδος, περὶ τῆς νήσου *Ἀλβορὰν* ἐν τῷ πορθμῷ τοῦ Γιβλαρτάρ, περὶ τῆς νήσου *Ὀύστικας* παρὰ τῷ Παλέρμῳ, περὶ τῆς πόλεως, τῆς Ἀλγερίας *Βουζί*, ἣν καλεῖ *μαργαριτὰρ τῆς Βορείου Ἀφρικής*, περὶ τῆς ἐν τῷ πορθμῷ Πελάγει νήσου *Τζέλλιο*, περὶ τῆς *Στάγιο* καὶ τοῦ πορθμοῦ *Καλαμότα*, ἐν τῷ Ἀδριατικῷ. Ἀφιέρωσεν ὅτις τὸμοὺς διὰ νὰ περιγράψῃ τὰς Ἱταλικὰς *Διπαράτας Νήσους* οἵτινες ἐξεδόθησαν ἀπὸ τοῦ 1893 ἕως τοῦ 1896.

Μία ἐκ τῶν τερπνῶν διαμονῶν του ἦτο τὸ Ράμλεξ, πρόσκειον Ἀλεξάνδρειας, ὅπου εἰς Σάν Στέφανο εἶχεν ἐπαυλιν. Φυσικὰ ἐμελέτησε καὶ τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ, τῷ 1900, ἐδημοσίευσεν τόμον φέροντα ἐπιγραφὴν: *Ράμλεξ ὡς χειμερινὴ διαμονή*.

Τῷ 1901 ἐδημοσίευσε τὸ *Πανόραμα τῆς Ἀλεξάνδρειτας, τῆς γνωστῆς κομποπόλεως τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας*. Δὲν εἶνε ἐκ τῶν συνηθισμένων βιβλίων τὸ σῆμα. Τὸ πανόραμα εἶχε μῆκος τέσσαρα περίπου μέτρα καὶ ὕψος ἐξήκοντα ἑκατοστά. Ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μὲν μέρους εἶναι τὸ πανόραμα τῆς Ἀλεξάνδρειτας μετὰ μῆκος δύο μέτρα καὶ ἐβδομήκοντα ἑκατοστά ἔχον ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος τὸν χάρτην τοῦ ὄμοιου τῆς Ἀλεξάνδρειτας καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο τὸν χάρτην τοῦ ὁμοῦμοι αὐτῆ λαμπροῦ κόλπου. Ἀπὸ δὲ τὸ ἕτερον μέρος εἶναι τὸ πείνηρον διηρημένον εἰς δεκατέσσαρας μεγάλας σελίδας μετὰ τεσσαρας εἰκόνας. Εἰς τὰ δύο ἄκρα εἶναι δύο κομποὶ ξύλινοι ῥάβδοι μετὰ οὐρείαι καὶ ἀσπίδες, ὁποῖα ὁμιονεῖται μετὰ κυανὰ μεταξωτὰ κορδόνια, τὰ ὅποια χρησιμεύουν διὰ νὰ δεθοῦν οἱ δύο ῥάβδοι, ὅτε τὸ πανόραμα κυλινδρικός τυλισσόμενον φυλάττεται εἰς κυλινδρικήν θήκην, ἔχουσαν διάμετρον δέκα ἑκατοστά.

Προκειμένου περὶ τοῦ ἔργου τούτου δέον νὰ προσθέσωμεν κάτι χαρακτηριστικόν. Ὁ Ἀρχιδούξ μᾶς εἶχεν εἰπῆ ὅτι ἡ ἔκδοσις διαφέρει τῶν ἄλλων βιβλίων Αὐτοῦ, καὶ περιέμενε μετ' ἀνυπομονησίας ἀν θὰ ἐπετύγχανε, καίτοι εἶχε πελοίθησιν εἰς τοὺς τεχνίτας του. Εἴμεθα εἰς τὸ σπουδαστήριόν μας ὅτε ἀκούομεν ἄμαξαν νὰ σταματᾷ καὶ ζωηρὸν κάπως ἀνέβασμα τῆς κλίματος. Ἀνοίγομεν τὴν θύραν ἀμέσως καὶ βλέπο-

μεν τὸν Ἀρχιδούκα μετὰ τὴν χαρὰν ζωγραφισμένην εἰς τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς σπινθηροβολοῦντας ὀφθαλμούς. Του δεικνύοντες τὴν εὐχαρίστησιν τῆς καρδιάς Αὐτοῦ. Διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἐκράτει τὴν κυλινδροειδῆ θήκην καὶ τείνων τὴν δεξιάν του μᾶς λέγει :

— *Ἐλαβα σήμερον τὴν Ἀλεξανδρότιαν. Ἡ ἔργασία εἶναι ὡς τὴν ἐφανταζόμην. Χαίρομαι μόνον ὅτε βλέπω τὰ ταπεινὰ καὶ πτωχὰ μου ἔργα μετὰ ἐπιτυχῆ ἔκδοσιν. Σὰς προσφέρω ἰδιοχειρῶς τὸ πρῶτον ἀντίτυπον, τὸ ὁποῖον ἔλαβον. Ἢδη ἐτηλεγράφησα ὅτι εἶμαι εὐχαριστημένος.*

Ἠνοίξαμεν ἀμέσως τὴν θήκην, ἀπλώσαμεν τὸ μικρὸν πανόραμα.

— Πράγματι ἀπαντήσαμεν, ἐπιτυχία, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου Σας εἶναι ἔξοχος, ὡς εἶναι ὅλα τὰ ἄλλα ἔργα Σας. Παρατηροῦμεν ὅτι καὶ ἡ ὄψις καταληλῶς ἐτελείωσε.

— *Χαίρομαι ὅτι καὶ τὸ γράψιμόν μου ὑπελόγησα καλά. Διέταξα νὰ γίνου καὶ τινὰ ἀντίτυπα διὰ πωλέματα εἰς χάρτην εἰς βιβλίον.*

Ὁ σοφὸς Ἀρχιδούξ μᾶς ὤμιλε ἀφελέστατα ὡς ἀδύων παιδί. ἐπρόφερε τὰς λέξεις μόνον διακριτικῶς ὡς νὰ ἤθελε νὰ φανερωσῇ ὅτι χαρὰν χαιρεται μόνον ὅτε ἠγαποῦται εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἔργων. Ἐνεκα τούτου καθ' ὅλην τὴν ζωὴν Αὐτοῦ ἀνὰ χειρὸς εἶχε τὸ βιβλίον, τὸ κοινὸν, τὸ μοιούβι. Ἐνεκα τούτου ἐδαπάνησεν ἑκατομύρια δραχμῶν διὰ ταξείδια καὶ πολυτελείας ἐκδόσεις ὄντως αὐτοκρατορῆας. Ἐπαρητηρήσαμεν ὅτι τὴν πονεμένην Αὐτοῦ ψυχὴν μόνον αἱ Μούσαι τὴν ἀνεκούφιζον καὶ αἱ *Ἰεραὶ* δι' Αὐτὸν *στυγαί*, καθ' ὥς τοὺς πάσχοντα συνέτρεχε.

Ὁ Ἀρχιδούξ συνεδέετο συγγενικῶς μετὰ τὴν Ἰσπανίαν, τὴν περιηγήθη καὶ περὶ αὐτῆς προσέτι ἐδημοσίευσεν σύγγραμμα. Ἀλλὰ διὰ τὰς Ἰσπανικὰς Βαλεαρίδας νήσους εἶδειν ἰδιαίτερον στοργὴν καὶ κυριολεκτικῶς δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι τὰς ἐξονύχισεν. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1880 εἶχεν ἀρχίσῃ κατὰ τόμους ὁγκώδεις εἰς μέγα σῆμα τὴν μεγαλοπρεπῆ ἔκδοσιν, θανμασίαν καθ' ὅλα διὰ καὶ ἐβραβεύθη διὰ χρυσοῦ μεταλλίου ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν Παρισίων, καὶ εἰς τὰ 1891 ἐδημοσίευσεν τὸ ἔβδομος τόμος. Τῷ 1895 ἐδημοσίευσεν τόμον τιτολοφορούμενον: *Κολομπρέτες*. Πρόκειται περὶ νησιδίου μικροῦ τῶν Βαλεαρίδων εἰς τὸ ὁποῖον οἱ περισσότεροι τῶν κατοίκων εἶναι οἱ ὄφεις, καὶ διὰ τοῦτο οἱ Ἀρχαῖοι Ἕλληνες τὸ ἐκαλοῦσαν Ὀφιοῦσαν καὶ οἱ Ρωμαῖοι Κολομπρέτιαν καὶ Σεργεν-

ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΜΟΥ

Pleasure for the beautiful body,
but pain for the beautiful soul.

(Oscar Wilde)

*Ημουν αγόρι,
*Όμορφο παιδί,
Κι' καρδιά μου ήτο
Πάντα χαρωπή.
Σάν πολί ξυπνούσα
Με την χαριγή
Κι' όλη μέρα ζούσα
Μιά γλυκιά ζωή.

*Όλοι μ' αγαπούσαν
*Άδοξα, γλυκά,
*Γόβλεπα στα μάτια
Νά λαμποκοπά.
Στό χαμόγελό τους
Νά γλυκομιλή,
Μέσα στη μιλιά τους
Νά γλωκοαλή.

Και τους αγαπούσα
όλους και εγώ
Με άθώα σκέψη,
*Όπως αγαπώ
Τά μικρά λουλούδια,
*Όπως τά πουλιά,
*Όπως τους άγγέλους,
Τά μικρά παιδιά,

*Έρρεε ή ζωή μου
*Όπως τά νερά,
Μέσα στο ροάκι
Πέρα στο χωριό,
Δίχως χόρτα μέσα,
Μόνο πλαγινά
*Όμορφα ζουμπούλια
Κρίνα δροσερά.

Κρίμα! Μιάν ημέρα
Μαύρη μου σαιγιή
Είδα μιά παιδούλα,
Μιά μικρή ξανθή,
Δίχως νά τό θέλω
Σκλάβος καντατώ,
Την ξανθή λατρεύω,
*Αχ! την αγαπώ.

*Ύμνος ή καρδιά μου,
*Όνειρο ή ψυχή.
Πλέκει της στεφάνι
Και της τό φορεϊ,
Και από μακρά της
Την ανθοβολει
Με παρθένα σκέψη
Κι' άμοιμη ζωή.

Φτιάνω εικονοστάσι
Την τοποθετώ
Μέσο στα φυλλοκάρδια
Πάντα την κρατώ
Και χωρίς νά ξέρω
Κι' ούτε πειά μπορώ
Ν' αγαπήσω όπως
Ξέρω ν' αγαπώ.

*Ο καιρός περνούσε
Είδα την σιμά,
Δίχως νά μιλήσω
Κάθε μου ματιά
*Άσμα της μιλάει
Ποίημα βωβό,
Δίχως νά λαλήσω
*Ύμνο της καλώ.

*Ημουν αγόρι
Τότε ευγενικό,
Ποίημα ή ζωή μου,
*Άσμα άγγελικό,
*Ητανε γυναικά,
Είδα την σιμά,
Δίχως νά μιλήσω
Μίλησε φρικτά.

Κάτ' άπ' τη ματιά μου
Μόνο τό κορμί
Σάλιψε με πόθο
*Άσχημου πνοή,
Τό χαμόγελό της
Γέλοιο σαρκικό
Και τό μέτωπό της
Μέτωπο λαγνό.

*Άφωνα τά μάτια,
Γάτα ή ματιά,
Σάρκινα τά χείλη,
Στείρα ή καρδιά,
Κι' όλο τό κορμί της
Σαλιψε φρικτά
Με τού λαύρου ποθο
Σάρκινα φτερά.

Μούπαν, ή γενιά της;
Σάρκινη γενιά
Της άγνης άγάτης
Κλέβει την φωτιά
Και την κάνει πόθο,
Τι κακό τρανό.
*Άγριεμένων σκύλων
Χόρτασμα κοινό.

Βούρκωσ' ή ψυχή μου,
Δάκρυα πικρά,
Χάθηκε τό γέλιο
Σβύσθη ή χάρα
Γύναιο μπροστά μου
*Έσβυσ' ή ξανθή,
Μόνο θύμημά της
Μοΐμειν' ή πληγή.
Γέλοια, κουφογέλοια
Μοΐμειν στερνά,
Δήλωμα τού πόνου
Πού καρδιοχτυπώ
Ζώ δίχως άγάτη
Κι' ούτε πειά μπορώ
Ν' αγαπήσω όπως
Ξέρω ν' αγαπώ.

*Αθήνα 1916

*X.

Η ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Δύο αΐθουσαι συνεχόμεναι, με άνοιγμα εις τό μέσον άρκετά εδρύ, πλουτισμένον με όλίγα γύναια προπλάσματα και άνάγλυφα αποτελούσιν εν τῷ συνόλω την εκθεσιν. Άλλοτε ωφειλε κανεις νά διατρέξη τέσσαρας ολοκλήρους αιθούσας και ν' αναζητήση εις εκθέματα πολύ περισσότερα την καλλιτεχνικήν ύπόστασιν των Έλλήνων ζωγράφων, γλυπτών, αρχιτεκτόνων. κλπ. Σήμερον εις τας δύο αυτάς αιθούσας, των οποίων ή μία περιλαμβάνει σχεδόν αποκλειστικώς έργα του κ. Θωμοπούλου (Πατρών) και δύο του κ. Μαθηπούλου, με όλίγα άλλα, affiches, αρχιτεκτονική και miniatures, έχει κανεις τό σύνολον της Έλληνικής Έκθέσεως.

Τό κύριον χαρακτηριστικόν της εϊνε ή πτωχεία της όσον άφορῶ τά όνόματα των ζωγράφων. Που εϊνε οί κ. κ. Θ. Θωμόπουλος, Ροϊός, Ίωαννίδης, Μπακασιάμπης, Ρωμανίδης, Παρθένης, ή Δίς Κλεονίκη Άσπρωτόν, Κα Φλωρά—Καραβία και άλλοι; Και έπερωτάται κανεις: Μόνοι αυτοί εϊνε οί Έλληνες καλλιτέχναι; Γιατί δεν εκθέτουν και οί λοιποί; Δεν θά ήτο άρα γε δυνατή ή σύμπραξις όλων των Έλλήνων καλλιτεχνών, ούτως ώστε με ένα σύνολον δυνατόν να μάς άποδείξουν, ότι ή χώρα αυτή που εγέννησε τούς μεγαλειότερους καλλιτέχνας τού κόσμου έχει και σήμερον να επιδείξη ελιγόνους εξακολουθούστας την ώραιαν παράδοσιν της τέχνης; Διατι αυτή ή άσυμφωνία μεταξύ των, ή οποία μάλλον λύτην και άπογοήτευσιν μάς προξενει δια τό μέλλον της τέχνης εις τόν τόπον μας.

Και πόθεν εκπηγάζει ή λυπηρά αυτή κατάσταση; Ίσως εκ τού άκαταστάτου χαρακτηρος του Έλληνος, εις όλα τά πράγματα που θέλει να διοργανώση. Δεν έχει κανεις παρά να στρέψη τό βλέμμα του προς όλους τούς κλάδους της τέχνης, και θά ιδη ότι παντού αυτό τό άκατάστατον, τό άσύμφωνον κυριαρχει, τόσον εις την φιλολογίαν, ή οποία ούτε σύνδεσμον καν έχει, όσον εις τό θέατρον και την μουσικήν—μόλις τελευταίως συνεπήγη μουσικός σύλλογος.—Επίσης συντελει και ή αδιαφορία του Κράτους, τό όποιον ούδέποτε ένδιεφρέθη δια την τέχνην εν Έλλάδι. Ένας άλλος σπουδαιότατος παράγων δια την άποτυχιαν των καλλιτεχνικών εκθέσεων εϊνε και ή έντελής παραγνωρίσις των τοιούτων διοργανώσεων. Νομίζουν ότι άρκει προς επιτυχίαν των τού χρέμασμα όπως όπως προϊόντων του χροστήρος και μαθητευού άκόμη, όπως άποδόσιν τ' άναμενόμενα αποτέλεσμαα. Δεν έσκέφθησαν ποτέ ότι κυρίως, σκοπός της εκθέσεως εϊνε ή άμιλλα άφ' ένός των ζωγράφων, όσον άφορῶ αυτοūs προσωπικώς, εξ ής εις τό μέλλον θά προκύψουν τά πραγματικώς άληθινά και ώραια έργα, και ή ανάπτυξις της αισθητικής μορφώσεως του κοινού, άφ' έτέρου. Ο άνθρωπος εκτός του άρτου έχει ανάγκην και άλλης τροφής, της πνευματικής, της αισθητικής, της τροφής του πνεύματος και της σκέψέως του. «Ούκ εν' άρτω μόνον ζήσεται άνθρωπος» ειπεν ο Χριστός. Και όντως, ο άνθρωπος πάντοτε αισθάνεται εις την Ζωήν του την ανάγκην να σκεφθη, να φαιδρύνη τό πνευμά του, να τό ανυψώση εν τη απολαύσει της φύσεως και των ώραιων πραγμάτων. Όπως, ένας κουφός, εϊνε δυνατής, διότι του λείπει ή άκοή, ένας τυφλός διότι του λείπει ή όρασις, έτσι και ο μη απολαμβάνων τά ώραια πράγματα εϊνε δυστυχής, διότι στερείται ίσως της ύψηλοτέρας και άγνοτέρας

απολαύσεως. Ίνα μάθη δὲ να παρατηρη και να βλέπη τά ώραία πράγματα εν τη τέχνη, πρέπει να του διεγειρουν τα ύπάρχοντα εν αυτώ και εν ληθάργω θηροσκομμενα κίτταρα. Και τό έργον αυτό άνήκει εις τούς ζωγράφους, όσον άφορῶ την ζωγραφικήν. Άλλα δια να φθάσουν και οί ζωγράφοι εις τό αποτέλεσμα αυτό πρέπει πρό παντός να μάθουν, πρώτα οί ίδιοι να παρατηρουν την Φύσιν και την Ζωήν. Ο άνθρωπος και ο άπλοικώτερος άκόμη έχει έμφυτον την τέχνην τού απολαμβάνειν την Φύσιν. Και πάντοτε ή Φύσις με την δροσιά της και τό επιζάλλον της των ενχαριστει, γεννώσα διάφορα συναισθήματα εν τη ψυχή του. Έαν όμως τον έρωτήσετε διατι εϊνε ευχαριστημένος αδυνατεί ν' απαντήση. Ο αυτος άνθρωπος, τον όποιον ή Φύσις ηχαρίστησε και του έδόνησε και ταξινυχιτιτάς πτυχάς της ψυχής του, δεν αισθάνεται τίποτε πρό μάς εϊκόνοσ, εκτός έαν εϊνε ή άπλή μόνον ευχαρίστησις της όράσεως. Και δι' αυτό όσακις ευρείη εν εκθέσει καλλιτεχνική άπορει και ο ίδιος ποιόν έργον να προτιμήση και προστρέχη εις τά φωτα ειδικών, χωρίς να δύναται να εξηγήση τό συναισθηματόν όποιον τον καταλαμβάνει και τον ώθει προς επιζήτησιν των φωτων των άλλων. Εις τούς ζωγράφους λοιπόν ενάποκειται ή τέχνη τού διδάσκειν την εκτίμησην τού ώραιου και της ύποβολής του καλού. Ο Ζωγράφος δια της Τέχνης του θά οδηγήση τον άνθρωπον προς την σκέψιν και την άνύψωσιν της πνευματικής του ύποστάσεως. Διότι εν άληθινά ώραιον έργον θά επιβληθη μόνον του, διότι αϊ αισθήσεις του ανθρώπου χρησιμεύουν μόνον ως ένωτικώς σύνδεσμος της σκέψεως του καλλιτέχνου προς την σκέψιν του θεατού. Και δια να γίνωμεν καταληπτότεροι, ή φυσική ώραιότης, ή ένθουσιάζουσα τους πάντας εϊνε ή ώραιότης την όποιαν μάς προσφέρει ή Φύσις ή φυσική Ζωή και ή όποια όποίπτει εις τας αισθήσεις μας, ενῶ ή καλλιτεχνική ώραιότης εϊνε εκείνη τού δημιουργείται από τό πνευματό καλλιτέχνου από την σκέψιν του εν τη ερμηνεύσει της Φίσεως και της Ζωής.

Ο εισερχόμενος εις την εκθεσιν, εϊθύς άμέσως αντιλαμβάνεται, ότι εϊρίσκειται πρό πενιχράς αποδόσεως τού Έλληνικού ζωγραφικού πνεύματος. Τά περισσότερα των έργων δεν εϊνε άλλο παρῶ αποδόσεις, ίσως πιστά, της φύσεως, και μερικά μάλιστα, ίσως καθ' όλους τούς κανόνιας της τέχνης τού ζωγραφίζειν έπεξεργασμέναι, ούδεμίαν όμως διεγειρουν εν ήμιν δόνησιν άνωτέρας απολαύσεως και μάς αφήνουν έντελώς ψυχρούς, άνευ ούδεμίαν άλλης έντυπώσεως. Και εϊνε πράγματι παράδοξον τό φαινόμενον αυτό, μολονότι σύνηδες και ευεξήγητον. Οί περισσότεροι εξ αυτών δεν κάμνουν τίποτε άλλο παρῶ να πέθουν την παλέτα των και μεταβαίνοντες εις τό ύπαιθρον ν' αντιγράφουν την φύσιν και τούτο διότι ήκουσαν και έμαθον ότι ο καλός ζωγράφος πρέπει ν' αποδίδη την φύσιν εκ τού ζωντανού, εκ τού πραγματικού, χωρίς να έληρεάζοντα πνευματικώς από τα δεδομένα της Φίσεως προς μίαν άνωτέραν εκφανσιν της ύπολαθανούσης ζωής και κινήσεως, ούτως ώστε αλοτυπώνοντες όσα ή καλλιτεχνική των ψυχῆ εγέννησε, μετά την επικοινωνίαν με την φύσιν και την σύλληψιν, να μάς ένθουσιάζουν. Εϊνε πολύ όλίγοι εκείνοι, τούς όποιους, ή εκστασις

των προ της μεγαλοπρεπούς ωραιότητας της φύσεως, ώθησεν είτε άσυνειδήτως είτε συνειδήτως εις την δημιουργίαν έργων πραγματικώς αληθινού. Δεν ομιλούμεν δι' εκείνους, οι όποιοι πέρνουν cartes postales είτε φωτογραφίας αναπαριστώσας ώμορφα τοπεία και οι όποιοι νά ήνε έσως μάλλον ελλιπικοί, διότι έξασκούν άπλως τό επάγγελμά των άνευ αξιώσεων και προς διακοσμωμένην διαφόρων αίδουσών ανθρώπων μη έχόντων τόν καιρόν νά εκτιμήσουν την αληθινήν ζωήν.

Πολλοί επίσης εκ των εκθετών έδεδωκον φαινεται, ότι, εκμαθόντες τόν τρόπον του ζωγραφίζεν, έγειναν καλλιτέχναι. Αύτοι παρεξήγησαν την Τέχνην. Η ζωγραφική είναι μία Τέχνη άνωτέρα, η οποία εκτός των τεχνικών γνώσεων έχει ανάγκην και του τάλαντου, της έμφύτου εκείνης γνώσεως και ορμής προς άπόδοσιν της απαιτουμένης ψυχής εις τά έργα. Άλλα και άλλοι, ώσαύτως, ενφ' έχουν τάλαντον δεν κατορθώνουν νά μάς παρουσιάσουν έργα ώραια και τοϋτο διότι η δημιουργία έχει ανάγκην και μιας ιδιαιτέρως προδιαθέσεως της καλλιτεχνικής των ψυχής, αναλογον προς τό αντικείμενον του έργου των, όπως ο τραγουδιστής για τό τραγουδι του, ο όποιος δεν τραγουδεί πάντοτε όμοιομόρφως, έννεκα της διαφόρου προδιαθέσεως της ψυχής του. Κάποτε όμως εινε δυνατόν η προδιάθεσις αυτή νά επιβάλλεται εις τόν καλλιτέχνην διά της ισχυρούς θελήσεώς του, όταν ο καλλιτέχνης αυτός εινε πνευματικώς άνωτέρας μαρφώσεως, πράγμα τό όποιον εινε σπάνιον εις τούς παρούσιν ζωγράφους. — Πολλοί εκ των εκθετών φαίνεται ότι έπαρουσίασαν έργα απλώς μόνον διότι ώργανώθη η εκθεσις και έσως μάλλιστ μερικοί διά νά συγκαταλεχθούν και αυτοί μεταξύ των συναδέλφων των, χωρίς νά σκεφθούν ότι η ζωγραφική είναι μία Τέχνη, η οποία εκπηγάζει εκ μιας ψυχικής ανάγκης, εκ της ανάγκης την οποίαν αισθάνεται ο καλλιτέχνης νά διατυπώση, νά εκφράση, προς επικοινωνίαν μετ' άλλων, τής σκέψης του και τή συναισθήματα του του έγέννησεν η Φύσις· και ν' αποτυπώση απλά διά παντός την φευγαλέαν εκείνην στιγμήν του μεγαλείου της Φύσεως, η οποία έδημιουργήθη εκ της σκέψεώς του. Δι' αυτό τά έργα των εινε άψυχα, άνευ Ζωής, άνευ ζωαιότητος. Έλησημόνησαν ότι ένα έργο Τέχνης έχει ως κύριον γνώρισμά τον χαρακτήρα του ζωγράφου, την ατομικότητά του, και αυτό εινε του προσδίδει την αξίαν. «Η Δημιουργική Σκέψις». Εκείνη δηλ. η σκέψις η οποία δίδει την ώθησιν εις την γονιμότητα, εκπορευομένη από τή κεκοιμημένον και λανθάνον και τό όποιον ξεκατείνεται αυθόρμητα από τήν ψυχήν του, όταν μάθι νά βλέπη την Φύσιν με τή μάτια της ψυχής του, και νά παρατηρή τό μεγαλειόν της.

Εις τήν δευτέραν σήθουσαν απέναντι προς τόν είσερχόμενον άρισतरα εκτίθεται μία εικό α υπ' αριθ. 170 τίτλουρομένη «Θύματα του διωγμού» του κ. Λουκιδού Αν. Τό έργον αυτό συλληφθέν υπό τό κράτος ισχυρούς συγκινήσεως εμπορεί μόνον του ν' άνάδειξη τόν καλλιτέχνην. Μέσα σε μίαν εκκλησία δύο γυναίκες καθισμένες χάμου μ' ένα κοριτσάκι, φαίνονται νά κλαίει την μοίρα τους. Μία άλλη, νέα αυτή και ώμορφη, με τή Τέχνη του πόνου στο πρόσωπό της, όλόρη εμπροσ από τις άλλες στέκεται σαν απολιθωμένη. Το μυαλό της έκαμε στάσιν προς στιγμήν και τώρα δεν σκέπτεται την τωρινή κατάστασί της, την γύμνια της, αλλά την περασμένη, εκείνη που εξεθεβάθη νά εγκσταλείνη και ποιός ξέρει, ποιός χαρές και ποιός όνειρα έχει τάψει με την φευγάλα της και αναλογίζεται. . . Ο κ. Λουκιδός με τόν μυστικισμόν που εξέχυσεν επάνω εις

τάς μόλις διακρινόμενας ζωγραφίας, με τό ήμικρυπών Έλλησίων Εκκλησιών, με την μεγαλοπρεπή του σύνθεσιν και την άποτυπώσιν με τή σκοτεινά χρώματα του περιβάλλοντος της Εκκλησίας, την οποίαν ως μόνον καταφύγιον ήλιερόν έχουν όλοι οι πάσχοντες και νικημένοι της Ζωής, κατορθώνει νά παρουσιάση ένα έργον αληθινά ωραιόν. Όλη η Βυζαντινή μυστικοπαιθεσία των Έκκλησιών μας αναφαίνεται εν όλη της τη ποιήσει και άντανκλα εις τής ψυχής των θυμάτων αυτών του βαρβάρου διώκτου της Χριστιανωσύνης και των ιερών πολέμων μας.

Μία θαλασσογραφία του κ. Όθωναίου η υπ' αριθ. 202 προσελκύει τόν επισκέπτην με ίδια πέραν όλως έλξιν. Μία θάλασσα άγρια, μανιασμένη κτυπά άδιάκοπα ένα βράχον μεταλλικό. Ποσα πράγματα δεν λέγει τό κόκκινο χρώμα του βράχου τό ξεθωριασμένο, από τή άλλεπάληλα κτυπήματκ του νερού με τό φως του Ηλίου που πέφτει κατάίτια επάνω του; Ένας συνδυασμός επιτυχής των χρωμάτων επάνω στη θάλασσα, εκθέτλωνε όλον τόν όρμον που εκκαμν τά κύματα για νά φθάσουν από τόν μακρόν τόν τόπο και νά γυρτήσουν τόν βράχον αυτόν τόν λησμονημένο και κατάμνον, ο όποιος όμως υπερήφανος όρθώνεται εμπροσ τήν όργήν της θάλασσης. Το νερό ξεφρισμένο από τό θυμό του για τήν άδυναμία του και τό πείσμα του που δεν μπορεί νά τραβήξη και νά συντρίψη τόν βράχο, κυλεύεται σε φουσκωμένα κύματα και ξεσπά σε άβυσσούς άπρους και άνακατεύεται με τή άμμο της όλης για νά παρουσιάσθ άδυνατισμένο, θολό και λασπομένο. — Ένα άλλο έργο του κ. Όθωναίου τό υπ' αριθ. 203. «Εσπερινός» δεικνύει όλην τήν δύναμιν της Τέχνης του. Ένας παπής έσω από τήν Εκκλησία κάτω από μία κληματαριά όλόθως πορευμετά στο Θεό. Πίστεψέ ο παπής στον ήλιο και στην νύκτα νά τόν εξυμνήση και ο Ηλιος χαρουμενος φωτίζει με τις ακτίνες του, που διαπερνούν τό πράσινο φύλλωμα της κληματαριάς, τό ήλιο αυτό έργο του καλόγερου, σαν άγρυπνος φύλακας της άγιασμένης του. — Ένα άλλο έργο του, ο αρ. 207, παριστάνει ένα έρημοκλήσι στο βάθος, εις τό όποιον προσβίδουν ένα ιδιαιτερον μυστικόν μεγαλειον διαφόρου σταυροί του νεκροταφείου κατασπαρμένοι. Κάθε σταυρός και μία ψυχή πεθαιμένη που αναζητ. — Ο αρ. 208. Ένα πεδμο μ' όλη την χάρη του τή άρενωπή μέσ στη σιγαλιή του όρίζοντος.

Ο κ. Απ. Γεραλής, ο νέος αυτός ζωγράφος εινε προσωρισμένος ν' άνάδειξη, και νά διαπρήξη όσον όλίγοι Έλληνες καλλιτέχναι. Σκέπτεται πριν νά έργασθ. Η δημιουργική του σκέψις η μάλλον η κεντρική ιδέα της δημιουργίας του, δίδει τό θέμα και άμα τή συλλήψη του βάνει άσφαλής και σταθερός τήν άπόδοσιν της. Η εϊ άρεστικός του αρ. 102 μ' ένα φόντο γλυκυτό ξεβγαζει θαυμαστό όλη τήν σύνθεσιν. Μία νέα κόρη καθισμένη μπροστά σ' ένα καθαρότερο προσπαθει νά φορέση σ' ένα μπράτσο γεμάτο ζωή τό βραχιόλι της. Ένα κατέρυθρο φώς, γεμάτο ερεθισμό, ένα φώς οργιστικό με τήν δυνατή άνταύγιά του στο πρόσωπο της κόρης μεθ' τά μάτια τα φιλήδονα και τή γεμίσει πόθευς. Το μπράτσο της γυναίκος αυτής εινε ολόκληρο τό έργο, γεμίζει τήν ψυχή του ανθρώπου με τήν ωραιότητά του. Μερικά χρώματα συνδυασμένα, φαίνονται άπικοντά σαν μιά φαιά λάσπη και από όλίγον μακρότερα παρατηρούμενα απόδίδουν όλη τή ζωή της γυναίκεισ

σάρκός της γεμάτης σφοργος και νεότητος που αναζητεί τόν άνδρα που θα καθυποτάξη την άγριότητα του τρελλού αίματος. Έσως ο τίτλος του έργου νά μη άποδίδη επακριβώς εκείνο που έσκέφθη ο καλλιτέχνης. Έσως η άνυπότακτι σάρκα» θα ήτον ο μάλλον κατάλληλος. Δύο άλλα έργα του δίδουν τόν ολοκληρωτικόν χαρακτήριστόν του νεαρού αυτού ζωγράφου του προσωρισμένου δια μίαν άνοτεράν εξέλιξιν. Το άναμμα του κωνόγλιου αρ. 101, και τί κοσμικαί άναμμήσεις αρ. 100.

Παντελής Ζωγράφος αρ. 117. — Ένας έρεδρος καθισμένος σε μία γωνιά γής βλέπει μακρά μέσα στη θάλασσα στο άπειρον, νοσταλγει τόν τόπο του τήν πατρίδα του. Βλέπει τό σπίτι του, τήν περασμένη ζωή του, και όραματίζεται. Γύρω του η φύσις λάμπει. Μία διαυγής θάλασσα μ' ένα θλευ αισθητό ξεσπά σε άφρισμένα κύματα γύρω του, άφρού του έφερε τά μηνύματα από τόν τόπο του από τό αγαπημένο του χωριό και συμπληρώνει τās σκέψεις του ερεδρου. Δεν άρκει άραγε αυτό για νά κάμη τόν θεατή νά λυπηθί. . .

Τρία έργα του κ. Κογεθίνα αρ. 136, 137, 142, ο λιμνη και τό μανδράκι της Κερκυρας, και η πλατεία του Συντάγματος, όπου στο βάθος μέσα από τά φύλλωματα φαίνονται τά Άνάκτορα, δίδουν ωραιον δείγμα όλης τής αισθητικής αντίληψης του καλλιτέχνου.

Ο αρ. 162 πρόχειρος επίδησμος της Δοις Σοφίας Λασκαριδου παριστάνει έναν άντάστη, καθισμένο σε μία γωνιά ενός όρόμου, προσπαθώντας νά επιδέσση τής πληγής που έλαβε χάρην της πατρίδος. Δίπλα του πρέχει ένα μικρό ρυάκι. Παραπάνω στο δεύτερο επίπεδο και προς τό βάθος φαίνεται ο όρμος που έχει άκόμη νά κάμη μόνος μέσα στο μοναχικό μονοπάτι για νά φθάσ' ένα μέρος άσφαλές και νά ξεποστάρη.

Ερχόμεθα τώρα εις τόν κ. Μαλέαν. Ο ζωγράφος αυτός που έζησε στην Πόλην έγείμισε τήν ψυχή του από τήν καλλιτεχνικήν φύσιν της βρασιλίδος των πόλεων. Όλα τά εγχεινικά πρωινά έγερτήρια της θρυλικής αυτής πόλεως έδωσαν από ένα κομμάτι της ζωής των εις τόν λάτρην αυτόν του φωτός. Όλη του η εργασία έγκνεται εις τό φως. Ένα φώς διακρές, γλυκύ, και θαμπό με έλαφρούς αποχρώσεις του ήγνου violet. Τέτοια τά έργα του αρ. 231 από τήν Πόλην, 232 Βροδονές άρμονίες, και 228 Σουρούπωμα (Λιβάνος) Μία μικρή τριλογία της Πόλης (αρ. 231) σαν μιά μικρή συνάτα γεμάτη περιπάθεια ανατολίτικη η μάλλον πολιτική, της πόλεως με τά μεγάλα και υγρά μάτια των γυναικίών. Και μία μικρή bablade τό Σουρούπωμα αρ. 228 που εύκλεους Λιβάνου του υπέρλαμπρου αυτού βουνού, του γεμάτου από πεύκα υπερόψηλα, σαν κολώνες που πλησιάζουν τόν Θεό με ερησι τό θαμπό φώς των δειλινών της Συρίας.

Μερικά έργα του κ. Μαριάσσης αρ. 181 όμιγλώους πρωία, αρ. 182 Νατιάς, και 184 ο φάρος, δίδουν τόν γλώμονα της τέχνης του ζωγράφου, ο όποιος αν και φαίνεται όλιγον συμβατικός εν τούτοις κατορθώνει νά μάς άποδίδη μίαν ήξेमον εντύπωσιν της θαλάσσης. Οι θάλασσες του εινε θάλασσες αληθινές με τήν ύγρότητα του νερού και τήν άρμονία των χρωμάτων. Ο αρ. 188 με τά Δικαστήρια των Βρυξελλών δεν εινε όπως θα έπρεπε νά βλέπη ο θεατής τό μεγαλειώδες αυτό άριστοέργημα του τρελλού Πολακρ. Τό επιθετηκόν του Palais de Justice που έστοίχησεν εκατομμύρια και τό χειρότερον τόν εγκέφαλον, μιάς μεγαλοφυίας του

αρχιτέκτονος του δεν αναφαίνεται πουθενά. Η σύλληψις του έργου εν γένει εινε μικροτέρα του αντικειμένου και εινε κρίμα, διότι ο κ. Μαριάσσης από τά άλλα του έργα φαίνεται, άνθρωπος δυναμένος νά εμπνευσθ από τήν μεγαλοπρέπειαν των άριστουργημάτων. Ο αρ. 127 Γαλήνη του κ. Καντζίκη με τό γλυκύατο πρασινωπό — γλυκύο χρώμα της εινε εξ εκείνων των έργων τά όποια μένον. Όλα μέσα στο έργο αυτό άνοσεικνουν τήν γαλήνην και τήν ηρεμίαν.

Επί 247 έργων της εκθέσεως τά 99 εινε του κ. Θωμοπούλου (Πατριών) καθηγητού εν τῷ Πολυτεχνείω. Θα εμπορούσε κανείς νά εϊπῆ ότι η εκθεσις αυτή διοργανώθη μάλλον δι' αυτόν παρά δια τούς Έλληνας καλλιτέχνας συνολικώς. Εν τοιαύτῃ δε περιπτώσει ο κ. Θωμόπουλος αντιπροσωπευόμενος από μίαν άρετά μεγάλην και πλουσίαν συλλογήν και έχων μίαν αΐθουσαν σχεδόν ολόκληρον μόνος αυτός και όη τήν πρώτην, ώφειλε, τσον δια του όγκου του, όσον και δια της αξίας των έργων του, όχι μόνον νά άρέσση άλλα και νά επιβληθῆ, νά συντρίψη, ούτως εϊπείν, όλους τούς άλλους συλλήθοδν. Δυστυχώς. . . και εις τήν ιδιικήν του άκόμη αΐθουσαν υπάρχει ένα θαυμαστό έργο του κ. Μαθιοπούλου, τό πορτραίτο του Γουναρη.

Ο κ. Θωμόπουλος εκ πίστεως impressioniste και ζωγράφος του υπαίθρου, χάρει και αγάλλεται εις τό φώς και τό χρώμα. Η θεωρία των impressionistes και των pointillistes ήεν εΐρε παρ' ήμιν μάλλον πιστόν οπαδόν, άπ' αυτόν. Η διαβάθμισις του φωτός, η χάρη του, η υπερέντασις του εινε τά κύρια χαρακτηριστικά των έργων του. Έν' άποδίαση τās αισθητικās εντυπώσεις του από τό υπαίθρον μετεχειρίσθη τήν αυθόρμητον ώθησιν νά έργασθ και χάρει πινέλα, με τά δάχτυλά του, όπως τά ώθησε ο νευρικός κλονισμός των μυώνων του, μετεχειρίσθη και τήν βελόνα και τό μαχαίρι για νά ξεκόψη άδρές πινελιές και νά προσδώση τήν εντατικήν αντίθεσιν του αυτού χρωματος εις ένα και τό αυτό έργο. Τό πλησίασμα των χρωμάτων χωρίς ανακάτωμα, άπορρέον από εντύπωσιν σιγμαιάιν, ένδυναμώνει τήν εμπνευσίν του για ν' άποτελέση ένα σύνολον άρμονικόν. Στά περισσότερα εκ των έργων του η επίθεσις του ενός χρώματος επί του άλλου προς άπόδοσιν από μακρόν της σύνθεσεως των χρωμάτων των συναντωμένων εν τῷ υπαίθρω υπό τήν επίδρασιν του ήλιακού φωτός, άποδεικαίνει τήν μελέτην και τήν επίπονον εργασίαν του καλλιτέχνου. Εκείνο κυρίως που διακρίνει τό έργο του κ. Θωμοπούλου εινε η έντελής γνώσις των ιδιοτήτων των χρωμάτων. Δεν λησιμονεί ότι τά χρώματα αυτά καθ' έαυτά και τιθέμενα εις ώρισμένα έργα και καθ' ώρισμένον τρόπον έχουν τήν ιδιότητα νά προσενούν εις τόν θεατήν ένα και τό αυτό συναισθημα. Όλοι γνωρίζωμεν τās ιδιότητας αυτās του χρώματος ως λ. γ. τό μαύρο, ξεύρομεν ότι φέρει τό συναισθημα του πένθους, τό violet της μελαγχολίας, ότι τό πορφυρον συμβολίζει τήν μεγαλοπρέπειαν, τό γαλανόν τήν ευτυχίαν κλπ. και δι' αυτό μολονότι μεταχειρίζεται πολυποικιλίαν χρωμάτων δεν ύποπίπτει εις τό λάθος νά παρουσιάση δύο χρώματα διάφορα, τά όποια δια των αντίθετων ιδιοτήτων των, ως άνωτέρω εϊπομεν, θα έγέννησιν εν ήμιν τό συναισθημα του αντιπαθητικου και τήν εντύπωσιν του λασπόδους. Τήν παρατομία δεν τήν συναντά κανείς

εις τὰ ἔργα του. Αυτό εἶνε τὸ μεγαλύτερον ἔργον του καλλιτέχνου. Καί αὐτὸ κατ' ἐξοχὴν παρατηρεῖται εἰς τὰ υπ' αριθ. 9, 14, 28, 31, 38, 48, 56, 66, 67, καὶ 73 ἔργα του. "Ἔνα ἐπίσης χαρακτηριστικὸν τῆς ἐργασίας του εἶνε τὰ κομμάτια τοῦ χρώματος ποὺ οἱ γίνεαι ἀλύπητα εἰς εἰκόνας του καὶ τὰ ἀρίστη γὰ ζεαίνονται, ὅπως ριζοῦν ἐπὶ τοῦ ἔργου. "Ἄλλ' ἄρα γε μετὸν καιρὸ δὲν θὰ γαλάσσουν τὰ χρώματα αὐτά, δὲν θ' ἀλλοιωθῆ ὁ χρωματισμὸς των, δὲν θὰ ἀδυνατίσῃ, δὲν θὰ μεταβληθῆ εἰς ἐριδόκονιν;. . . Τί θ' ἀπογείνουν οἱ χιγμές τῶν χρωμάτων; Καὶ τότε τί θ' ἀπομείνῃ ἀπὸ τὸ ἔργον. Ποιά θὰ εἶνε ἡ ζωὴ του; Ἐκεῖνο τὸ ὄπυιον λείπει ἀπὸ τὸν κ. Θωμόπουλον

εἶνε ἡ μεγάλη ἐμπνευσις. Αὐτὸς ὁ περιορισμὸς εἰς τὴν ἀπεικόνισιν μόνον τοῦ σπαίθρου τὸν ἀδικεῖ πολὺ.

Τὸ μέλλον ἀνήκει εἰς τοὺς ὀνωστούς, εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι χάρις εἰς μίαν ἀνωτέραν ὀ αναγκαιότητα καὶ εἰς μίαν μόρφωσιν στιβαράν, θὰ ἔνε εἰς θέσιν γὰ ἐκφράσων ὅλας των τὰς κισθητικὰς ἐντυπώσεις καὶ γὰ ταξινομήσων τὰς σκέψεις των εἰς ἓνα ἔργον δυνατὸν, ἐπιβλητικὸν, ἀποδίδον τὸ μεγαλεῖον τῆς Ζωῆς καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῇ Ζωῇ. Δὲν ἐνδιαφέρει μόνον ἡ ὠπῆ πραγματικότης, ἐνδιαφέρει καὶ ἡ λανθάνουσα ἡ κρυμμένη πραγματικότης, ἡ ὁποία ἐνσπάρχει καὶ εἰς τὴν Φύσιν καὶ εἰς τὸν Ἄνθρωπον.

Ζ. ΜΑΚΡΗΣ

ΠΑΡΑΔΟΣΟΙ ΑΛΗΘΕΙΑΙ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ ΤΩΝ ΠΟΙΝΩΝ

(Τέλος)

Διὰ τοῦτο, ὅσον καὶ ἂν προσπαθώμεν νὰ συγκαλύψωμεν καὶ, οἷτως εἶπειν, ἐξευγενίσωμεν τὴν ποινὴν, ἔστω καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν βαρῶν ἐγκλημάτων διὰ τῆς ἄλλως τε ὀρθῆς θεωρίας, ὅτι αὐταὶ εἶναι, ἡ πρέπει νὰ ἴναι, ἀπλοῦν μέσον ἁμύνης καὶ σκοπιμότητος πρὸς πρόληψιν νέων ἐν τῷ μέλλοντι ἀδικημάτων, οὐχὶ δὲ μέσον ἐκδικήσεως δι' ἀποδόσεως κακῶ ἀντι κακοῦ, οὐδέποτε θελωμεν κωροῦσαι νὰ μεταβάλωμεν τὸ κοινὸν αἰσθημα, ὅτι ὁ ἀδικήσας πρέπει νὰ ὑποστῇ ἀνάλογον πόνον εἰς ἀντάλλαγμα τοῦ κακοῦ, ὅπερ διέπραξε. Το αἰσθημα τῆς ἐκδικήσεως, ὅπερ, ὅσον ἄσκοπον καὶ ἂν ἴναι, κείται φύσει ἐν τῇ συνειδήσει τῶν ἀνθρώπων πάντοτε θὰ ἐπικρατῆ κατὰ βάθος ἐν τῇ ιδεῇ πάσις ποιητῆς. Ὅσον δὲ ἀληθὲς εἶναι τοῦτο ὅστε ἐὰν πρὸς στιγμήν ἵπποτεθῇ δυνατὸν ὅτι θὰ ἐπεισοίει τρόπος τις δι' οὗ, χωρὶς νὰ ὑποφέρῃ τι κακὸν ὁ ἀδικήσας, θὰ μεταβάλλετο εἰς ἀγαθὸν πολέτην, ὅστε νὰ ἐκλίπει ἐφεστῆς πᾶς εἰς αὐτὸ κίνδυνος νέου ἀδικήματος, πάλιν τοῦτο δὲν θὰ ἴηκει πρὸς κατευνασμὸν τοῦ πόδου τῆς ἐκδικήσεως, ὅστις ἀπαιτεῖ κακὸν ἀντι κακοῦ, ἁδιαφορῶν περὶ τοῦ μέλλοντος.

Ἐν τῷ λόγῳ, τοῦ παραδειγματισμοῦ τῶν ἄλλων, αὐτὸς καθ' αὐτὸν, δὲν ἐπαρκεῖ ὅπως δικαιολογήσῃ τὴν ποινὴν. Βεβαίως ἡ ἐκτέλεσις τῆς ποινῆς ἐκφοβίζει τοὺς μήτοις ἀδικήσαντας, παραδειγματιζομένους οἷτως ἐξ αὐτῆς ἵνα ἀπέχῃσι τοῦ ἀδικεῖν, ἄλλ' ὁ ἀμυντικὸς οὗτος σκοπὸς, τῆς ποινῆς, ὡς ἐμμέσως μόνον ἐπιτυγχάνομενος, δὲν δύναται ν' ἀποτελέσῃ τὸν μοναδικὸν καὶ ἁμόσον αὐτῆς σκοπὸν, ἄρα οὐδὲ γὰ δικαιολογήσῃ αὐτὸς καὶ μόνος τὴν ποινὴν. Οἷτω π. χ. ὁ προδοτῆς τῆς πατρίδος, ὁ ἐν πολέμῳ αὐτομολῶν πρὸς τὸν ἐχθρόν, ἐξερράει φυσικῶ τῷ λόγῳ εἰς τὸν ἀκρότατον βαθμὸν τὴν κατ' αὐτοῦ ἀγανάκτησιν καὶ τὸ μῖσος τὸν ἄλλων, ἄρα καὶ αὐτὸν πόδον τῆς ἐκδικήσεως. Ἐὰν ἡ Πολιτεία ἐφυλάκιζεν αὐτὸν πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν ὅπως ἐμποδίσῃ γὰ διαπράξη νέαν προδοσίαν, ἡ τὸν βελτιώσῃ ἠθικῶς, ἴησι χάριν αὐτῆς καὶ πρὸς ἠθικὸν ὄφελος αὐτοῦ τοῦ καταδίκου, δὲν θὰ κατηνύαζε τὸν κοινὸν πόδον τῆς ἐκδικήσεως, ὅστις ἀπαιτεῖ. οὐχὶ ἀφ' ὁφέλιαν, ἀλλὰ τοῦναντίον βλάβην αὐτοῦ τοῦ ἐγκληματίου. Ἐὰν τὸν ἐθανάτωσε πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τοῦ παραδειγματισμοῦ τῶν ἄλλων, ἡ τοιαύτη ποινὴ, ἐὰν ἂν ἀπ' αὐτῆς ἀφαιρεθῆ ὁ σκοπὸς τῆς ἐκδικήσεως, θὰ ἴητο ἀδικος, διότι ὁ κατάδικος θὰ καθίστατο θυμῷ ἴπερ τῶν ἄλλων καὶ τῆς Πολιτείας.

Καὶ ὁμοιως πρέπει νὰ τιμωρηθῇ διὰ τῶν μεγίστων ποιῶν Διαιτή; Κυρίως μὲν διότι μέγιστον ἴητο τὸ ἐγκλημῆ του, ἐμμέσως δὲ καὶ παρακολούθηματικῶς διότι ἡ ἐκτέλεσις τῆς ποινῆς του θ' ἀποτρέψῃ συγχρόνως αὐτὸν ἡ τοὺς ἄλλους ἀπὸ τῆς διαπραξείας ὁμοίου ἐγκλήματος. Καὶ ἴδου ὅτι ὁ ἐν

τῇ πικρῇ σκοπὸς τῆς ἁμύνης, ὁ ἀναγκαστὴς ὡς μόνος λογικὸς αὐτῆς σκοπὸς, φερόται καταφανέστατα δευτερεύων καὶ ἐποουσιώδης ἀπέναντι τοῦ λόγου καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκδικήσεως, ὅστις ἐπικρατεῖ αὐτοῦ καὶ θὰ ἵππερισχίη ἴσως ἐκείνου ἀνοτίως, καίπερ παράλογος κατὰ τὴν βίαν καὶ ἄσκοπος κατὰ τὴν κατεύθυνσιν. Τὸ λογικὸν ὑποχωρεῖ ἀπέναντι τοῦ παραλόγου. Τὸ ὀρμημῆριον τῆς ἀναισθητοῦρας, τὸ σκοπιμὸν καὶ εὐλογον, ἡττάται ὑπὸ τοῦ αἰσθημῆτος; τῆς ἐκδικήσεως, τοῦ παραλόγου καὶ ἄσκοπον.

Ἐὰν ἴητο δυνατὸν ὁ ἄνθρωπος, ἀπαλλασσόμενος; ποτε τῶν προλήψεων καὶ ἀδυναμιῶν του, νὰ φιλοσοφήσῃ ψυχραίμως καὶ μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας ἐπὶ τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ποινῆς ἡθέλεν ἀδιστάτως; πεισθῆ ὅτι ὁ μὲν ἐγκληματος, κατασκευάσμη δυνάμειον ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως του, ὀμοιωται πρὸς ἄνθρωπον νομο; τα, ἡ δὲ ποινὴ ἐκρεπε ν' ἀποκαλήται μάλλον θεραπειά, διότι μόνον ὡς τοιαύτη μετὰ τῆ; ἁμυντικῆς αὐτῆς δυνάμειος; δύναται νὰ ἐχῆ λογικὴν ἵπποστασιν καὶ σκοποῦς, καθὼς εἶναι παιδαγωγίωδης ἐκδικήσις γὰ καίωμεν τὸ ὀμοίωμα τοῦ Ἰουδα πρὸς κρεσμένων του κατ' αὐτοῦ μῖσους ἡμῶν, ὀμοίως πικραίωδες θὰ ἴητο νὰ ἐκαίωμεν καὶ αὐτὸν τὸν Ἰουδαν, ἐὰν οὗτος ἐπαγίρηχετο σῆμμερον καὶ ἐξῆ μεταξὺ ἡμῶν.

Ποίος ἀρά γε θὰ ἵππαρξῆ ἐν τῷ μέλλοντι;—ἐὰν ἵππαρξῆ ποτε—ὁ ἠθικῶς καὶ κοινωνικῶς κολουσιῶδης Ἰπρακλῆς, ὅστις ἡθέλεν αἰσθανθῆ ἅμη καὶ ρῆση ἀνά τὸν κόσμον τὴν κρυαγῆν: Οἵκτων διὰ τὸν ἐγκληματίαν, ἔλεος εἰς τὸ θυμῷ τῆς φύσεως καὶ τῆς ἀνατροφῆς; Ἡ Ἐκκλησία συγγωρεῖ καὶ προσεύχεται ἵπερ αὐτοῦ, οἱ φιλανθρωπικοἱ σύλλογοι, οἱ ἐλετήμονες ἄνθρωποι περιθάλλουσι σῆμμερον τοὺς καταδίκους ἐκ φιλανθρωπίας, ἄλλ' οὐδεὶς ἵπποθεθῆ μεχρὶ τοῦδε οὐδὲ θὰ ὑψωθῆ ἴσως ποτε εἰς τὸ ἰδεῶδες ζενίθ, οὐχὶ ἀπλῆς ἀισθηματικῆς εὐμισθσίας, ἀλλ' αὐτόχρομη φιλοσοφικῆς ἀρετῆς, ὅστε οὐχὶ μόνον νὰ μῆ αἰσθανθῆ ἡμεις, καὶ πόδον ἐκδικήσεως κατὰ τοῦ κακοῦργου, ὀσονδήποτε καὶ ἂν ἵππαρξεν οὗτος πρὸς αὐτὸν βδελυρῶς ἡ θρημῶδης, ἀλλὰ νὰ κλαύσῃ δι' αὐτόν, ὡς ἐκλαυσε ὁ Ἰησοῦς διὰ τοὺς δικτάς καὶ τοὺς σταυρωτάς του, γινώσκων ὅτι ἀκουσίως των οὔτοι τὸν ἡδίκουν.

Τοιοῦτον ὑψος αἰσθημῆτος μόνος ὁ Θεὸς κατέχει. Ὁ ἄνθρωπος δυνατὸν νὰ κατανοήσῃ τὴν ἀλήθειαν τῆς ἰδέας, δυνατὸν νὰ συγχωρήσῃ ἀδικούμενος, ἀλλὰ νὰ αἰσθανθῆ ἀληθῆ οἴκτων καὶ ἔλεος πρὸς τὸν ἀδικούμενα αὐτὸν ἄνευ περιφρονησεως, οἷον ἔλεος αἰσθανόμεμθ πρὸς ἀδελφόν δυνατῆ καὶ συμπαθείας ἀξίον, διότι ἀναγκάζεται γὰ πράξῃ κακόν, εἶναι τὸσον πολὺ λογικόν, ὅστε ἀποβαίνει ἀδύνατον.

Ἰ. Γ. ΦΡΑΓΚΙΑΣ

Μ Α Ϊ Ο Σ 1916

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗΝ ΖΩΗΝ

1 Μαΐου.—Ἐπιδράμων Γαλλικὰ ἀεροπλάνκ εἰς τὰ ἐλληνοβουλγαρικὰ σύνορα.—Οἱ Γερμανοὶ ἐργάζονται νὰ ὑποκινήσων ταραχὰς καὶ εἰς τὸ Μεξικόν.

2 Μαΐου.—Ὁ Βουλγάρος στρατηγὸς Σαβδώφ μετέβη εἰς Βιέννην.—Ἡ Λόρδος Κούρζων διορίζεται ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπλοίας.

3 Μαΐου.—Ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου ἀποστέλλονται ἱσχυραὶ Ρωσικαὶ στραταὶ εἰς Μινασσλονίκην.—Ἰπέβαλε παραίτησιν ὁ ἐπιτελάρχης τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ.—Ρῶσοι προελθύνοντες ἀπειλοῦν ὀλόκληρον τὴν περιφέρειαν τῆς Μαγδάτης.

4 Μαΐου.—Οἱ Ἰταλοὶ ἀναγγέλλουσι θάύματα πολεμικὰ εἰς τὰ Αὐστροϊταλικά σύνορα.

5 Μαΐου.—Ζωηρὰ ἐξέγερσις εἰς Γερμανίαν λόγω ἐλλείψεως τῶν τροφίμων.

6 Μαΐου.—Ἀγγλικὰ ὑποβρυχία ἐτορπίλλισαν εἰς τὴν καλυκὴν πρὶα γερμανικὰ πλοῖα φέροντα πετρελαιοκαὶ ἀνθρακας.—Ἰπουργὸς τῆς Τροφοδοτήσεως ἐν Γερμανίᾳ ἀφώρθη, ὁ διοικητῆς τῆς Πομερανίας.

7 Μαΐου.—Οἱ φίλτατοὶ μας Ἰταλοὶ ποὺ αἰσθάνονται τῶσην συμπαθείαν εἰς τὰ ἑλληνικὰ ἐδάφη τὴν ἔπαθαν εἰς τὸ Ἰταλοαυστριακὸν μέτωπον.—Οἱ Αὐστροϊταλικοὶ συνέλαβον χιλιάδας αἰχμαλώτους καὶ κατέλαβον μαζῆ με ἐδάφη ὀχυρώματα Ἰταλικά καὶ πολεμικὸν ὄπλακ.

8 Μαΐου.—Ἡ Τουρκία ἐτοιμάζεται νὰ ἐκτεθῆ ἐναντίον τῆς Αἴγυπτου.—Οἱ Ἰταλοὶ κηρύσσουσιν ὅτι ἀποδέξων ἡσυχίας εἰς τὴν κατάστασιν.

9 Μαΐου.—Τὰ Ρωσικὰ στρατεύματα ἠνώθησαν μετὰ τῶν Ἀγγλικῶν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν.

10 Μαΐου.—Ἀνεκατελήθη ὑπὸ τῶν Γάλλων τὸ Ντουωμόν.—Ἀγγέλλεται ὅτι ὁ Καίζερ θὰ μεταβῆ προσωχῶς εἰς τὸ Αὐστροϊταλικὸν μέτωπον.

11 Μαΐου.—Οἱ Γερμανοὶ βουλγαροὶ παρητήθησαν πῆσῃ ἰδέας ἐπίθεσιος κατὰ τῶν Ἀγγλογάλλων.—Ἐπίκειται γενικὴ ἐπίθεσις τῶν Συμμαχῶν εἰς ὅλα τὰ μέτωπα.

12 Μαΐου.—Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Μαυροβουνίου ἀποδοκιμάζει τὴν ἐν Βιέννῃ παρουσίαν τοῦ γιου του Πριγκῆπος Μίρκου.—Ὁ γερμανικὸς τύπος κρίνει ἐνδυσχῶς τοὺς διορισμοὺς τοῦ νέου ὑπουργείου καὶ ἰδίως ἐξαιρεῖ τὰς ἀρστάς του κ. Χέλφερτς.

13 Μαΐου.—Ἡμελῶν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὁ Σπ. Ε.Δ. Γκρέβ ὀδήλωσεν ὅτι τότε θὰ γίνη λόγος περὶ εἰρήνης ὅταν οἱ Γερμανοὶ ἀναγνωρῆσουν ὅτι οἱ Συμμαχοὶ δὲν ἠττήθησαν ἀλλὰ θὰ θριαμβεύσων.

14 Μαΐου.—Ἀγῶν πυρβολικοῦ εἰς τὸ ὄψωμα 301.

15 Μαΐου.—Καθάρσεις εἰς τὸ Βερδέν.—Οἱ Γάλλοι καὶ πάλιν ἀνέκτησαν ἔδαφος.

16 Μαΐου.—Παρατηροῦνται ὀγκῶδεις συγκεντρώσεις Ρωσικοῦ στρατοῦ εἰς τὸ Ρωσικὸν μέτωπον.

17 Μαΐου.—Εἰς τὸ Ἰταλικὸν μέτωπον ἀποκρουοῦνται αὐστροϊταλικὰ ἐπίθεσις.

18 Μαΐου.—Αὐσσῶδεις μάχαι περὶ τὸ Μοριόμ ἐσημειώθησαν.

19 Μαΐου.—Εἰς τὸ Ρωσοτουρκικὸν μέτωπον μάχωνται ἀφοδῶς.

20 Μαΐου.—Μεγάλη Ἀγγλογερμανικὴ ναυμαχία περὶ τὰς ἀκτάς τῆς Δανίας.—Ἀναγγέλλεται ἡ καταβύθειος ἐν νία μεγάλων ἀγγλικῶν σαφῶν.—Οἱ Αὐστροϊταλοὶ προελθύνουσι κατὰ τῶν Ἰταλῶν.

21 Μαΐου.—Πλείστα μέλη τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων συνέλθοντα εἰς συνεδρίασιν ἤκουσαν τὸν Λόρδον Κίτσεναρ ὀμιλεῖσαν περὶ τῆς καταστάσεως.

22 Μαΐου.—Αἰ μεχρὶ τοῦδε ἀπώλειαι τῶν Γερμανῶν ὀπολογίζονται εἰς 400.000.

23 Μαΐου.—Αὐσσῶδεις ἀγῶν ἐκ μέρους τῶν Γερμανῶν πρὸς κατάληψιν τοῦ Βῶ.—Οἱ κατὰ τὴν ναυμαχία πεσόντας Ἀγγλοὶ Ἀξιωματικοὶ ἀνέρχονται εἰς 333 νεκροῦς καὶ 34 τραυματίας. Ἐφρονεῦθησαν καὶ οἱ Ἀντιναύαρχοι Χούδ καὶ Ἀρμπερτινός.

24 Μαΐου.—Ἀγγλικὸν θωρηκτὸν φέρον τὸν Λόρδον Κίτσεναρ ἰσυθίσθη ἐν φ ἔπλεον πρὸς τὴν Ρωσσίαν. Ἐτορπίλλισθη ἡ προσκρουσεν εἰς νάρκην.

25 Μαΐου.—Μεγάλη συγκίνησις ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ τὸν

πνευγμὸν τοῦ Στρατάρχου καὶ Ἰπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Ἀγγλίας Κίτσεναρ.

26 Μαΐου.—Τὸ Βῶ ἔπλεον εἰς χεῖρας τῶν Γερμανῶν.

27 Μαΐου.—Αἱ Ρωσικαὶ νίκαι εἰς Γαλικίαν ἔχουσιν μεγίστην σημασίαν.

28 Μαΐου.—Οἱ Ἰταλοὶ ἀπήυθοναν διὰ τῆς Βουλῆς τῶν θερμὸν χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς νικητῆς Ρῶσους. Παρηγοροῦνται διὰ τὰς ἡττάς των.

29 Μαΐου.—Οἱ Ρῶσοι διεβέβησαν τὸν ἀνείστηρον.

30 Μαΐου.—Οἱ Αὐστροϊταλοὶ ὀκαχωροῦν πανταχόθιν. Οἱ Ρῶσοι ἔχμαλώτισαν 106.000 Αὐστροϊταλοῦς.

31 Μαΐου.—Ὁ Μάτερλιτς, ὁ μέγας Βέλγος ποιητῆς εἰς νέον βιβλίον του ἐκφράζει τὰ κατὰ τῆς Γερμανίας μῖσός του.

Ο ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΗΣ ΤΟΥ ΒΕΡΔΕΝ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΠΕΤΑΙΝ

Ὁ στρατηγὸς Πεταῖν, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν ἀνωτάτην ἀρχηγίαν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Βερδέν, εἶνε σῆμμερον τὸ εἰδὸκον τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ. Εἶνε μία ἀπὸ τὰς πολλὰς «ἀνακαλύψεις» τοῦ πολέμου. Ἦτο συνταγματάρχης ὅταν ἡ ἐπίδεξις τακτικῆ του εἰς τὴν διουσερῆ ὑποχώρησιν ἐκ Σιαρλονῶ, ἀπεκάλυψε τὴν ἀξίαν του καὶ ἐν διαστήματι 19 μηνῶν ἀνυψώθη εἰς τὰ ἀνώτατα ἀξιώματα μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος.

Ὀνομασθεῖς ἀλληλοδιαδόχως Διοικητῆς Ταξιαρχίας, Μέραρχος, Διοικητῆς Σώματος, σῆμμερον κατέχει τὸ ἔψηλὸν ἀξίωμα ἀρχηγοῦ μίας τῶν στρατιῶν τῆς Δημοκρατίας. Καὶ ὁμοιως πολὺ πιθανὸν νὰ περιμένει εἰς τὴν ἀφάνειαν, ὅπως εἶνε ἡ ἀμβροθὰ τῆς τῶν γηραλέων στρατιωτῶν, διότι ὀλίγας περὶ τῆς κηφύσεως τοῦ πολέμου ἡμέρας ἐπρόκειτο νὰ ἀποσυρθῆ ἐκ τοῦ στρατοῦ, λόγω ἡλικίας. Εἶνε 59 ἐτῶν.

Πιστεῦον ἀκραδάντως εἰς τὴν ἀξίαν τῆς Γυμναστικῆς ὁ στρατηγὸς Πεταῖν, διατηρεῖ τὸ αὐτὸ σύστημα τῆς σωματικῆς ἀσκήσεως εἰς τὸ μέτωπον, ὅπερ ἡκολούθησε κατ' οἶκον ἐν καιρῷ εἰρήνης. Παρὰ τὸ προκεχωρημένον τῆς ἡλικίας του, φαίνεται νεώτατος, καὶ λέγεται ὅτι ἀποδίδει τὴν νεανικὴν του εὐστοφίαν εἰς τὴν συχνὴν γυμναστικὴν, ἐν μῆθημα τῆς ὁποίας εἶνε καὶ τὸ «σχοινάκι» τὸ γνωστὸν παιγνίδιον τῶν μικρῶν παιδίων. Ἐκάστην πρωίαν μέσα εἰς τὸ δωμάτιόν του προτοῦ πλυθῆ καὶ ζυμίσθῃ ὁ γέρων Πεταῖν παίζει ἐπὶ δέκα λεπτά, τὸ «σχοινάκι». Καπνίζει ἀδιακόπως, ἀλλὰ σπανίως πίνει ἄλλο ποτὸν πλὴν τοῦ καφέ.

Ὁ στρατηγὸς Πεταῖν ὁ ὁποῖος εἶνε δεινὸς κλειδοκυμβαλιστῆς, εἶνε ἐπίσης θανυμάσιος τύπος ἀνθρώπου. Δεικνύει ἐνδιαφέρον καὶ διὰ τὰ πλέον κοινὰ καὶ ἀσημμαντα πράγματα. Οὐδεὶς ὁμοιως Ἀρχηγὸς δεικνύει μεγάλητέραν μέριμναν διὰ τὴν καλοπέρασιν τῶν ἀνδρῶν του. Ὡς ὁ Ναπολέον, πιστεῖει ὅτι οἱ «στρατοὶ πολεμοῦν διὰ τοῦ στομάχου των» καὶ φροντίζει πάντοτε ὅπως οἱ στρατιωτᾶι του τρέφονται καλῶς.

Ἰσως ἐν ἐκ τῶν μυστικῶν τῆς ἐπιτυχίας τῶν συνταγματῶν τοῦ στρατηγοῦ Πεταῖν εἰς τὸ Βερδέν, εἶνε ὅτι κατανέμει εἰς αὐτὰ με ὄσον τὸ δυνατὸν ἀκριβεστῆσαν ἀναλογίαν, καθήκοντα ἰδιαίτερας εὐθύνης καὶ τραχέως χαρακτῆρος, τὰ ὀποῖα εἶ ἀνδρες ἀναλαμβάνουσι καὶ ἡ τὰ ἐκπληροῦν ἡ ἀπόλλυνται ἐν τῇ προσπάθειᾳ. Παρ. χάρι. ἐξησφάλισε διὰ μερικῆς μονάδας τὸ προνόμιον τῆς ὀλοτελοῦς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς χαρακώμασι καθηκόντων, ἐπὶ πολλοὺς μῆνας,

επί τῷ σκοπῷ νὰ χρησιμοποιήσῃ αὐτὰς ἐν δεδομένῃ στιγμή ὡς φάλαγγας δι' ὄρμητικὰς ἐπιθέσεις. «Δύναται τις νὰ φαντασθῇ, τὸ πνεῦμα τοῦ ἥρωισμοῦ ἤ περ ἀναλωπυροῖ τοὺς στρατιώτας αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι πάντοτε καυχῶνται μὲ τὸ μειδίαιμα εἰς τὰ χεῖλη, ὅτι εἶνε προηρισμένοι εἰς ἐνδοξὸν θάνατον, ὅπως εἶνε ὑπερήφανοι αἱ χιλιάδες τῶν Γάλλων στρατιωτῶν ὅσοι μάχονται ὑπὸ τὰς διαταγὰς του, καὶ καιχῶνται λέγοντες εἴμεθα οἱ ἄνδρες τοῦ Πετιυίν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙ

ΘΕΑΤΡΑ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΑΠΠΑ ΓΩΑΝΝΟΥ

Ἡ Ἑλληνική Σκηὴ ἐπλουτίσθη μὲ ἐν ἐπι πλεον κομψὸν καὶ δροσερὸν θερινὸν θεατρικὸν κέντρον. Ὁ κ. Παππαϊώανου ἕνας ἀπὸ τοὺς θαυμαστότερους ἐργάτας τῆς ἀνυψώσεως τῆς Ἑλληνικῆς Σκηῆς ἔκτισε δικό του Θέατρον εἰς τὴν ὁδὸν Πατησίων. Ἡ δημοτικότης τοῦ κ. Παππαϊώανου ἐφανερώθη μ' ὄλην τὴν ἐπιβολὴν κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐγκαινίων. Ἡ ἐκτίμησις καὶ ἡ συμπάθεια τῆς Ἀθηναϊκῆς Κοινωνίας τόσον πρὸς τὸν ἐκλεκτὸν καλλιτέχνην ὅσον καὶ πρὸς τὸν εὐγενέστατον κύριον, κατεφάνη πόσον εἶνε ἰσχυρὰ καὶ πόσον βαθύς εἶνε ριζωμένη, σὲ κάθε φίλον τοῦ Θεάτρου, τὴν ἀπογευματινὴν ποῦ ἐχρησίμευσεν διὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἐγκαινίων. Ἄλλὰ καὶ ἡ συναδελφικὴ ἀλληλεγγύη καὶ ἡ στοργὴ τῶν κορυφῶν τοῦ Καλλιτεχνικοῦ παρ' ἡμῖν κόσμου πρὸς τὸν ἀκατάβλητον καὶ ἐμπνευσμένον δημιουργὸν εὗρεν εὐκαιρίαν νὰ καταφανῇ θαυμαστὴ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ διαπρεποῦς καλλιτέχνητος.

Ἡ ἀπογευματινὴ τῶν ἐγκαινίων διεξήχθη πανηγυρικώτατα καὶ ἐορταστικώτατα καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ κόσμου ἀσφικτικῶς πληροῦντος κάθε κενῆν ἐπιφάνειαν τοῦ κομψοῦ Θεάτρου. Ἐκτοτε αἱ παραστάσεις τοῦ Θιάσου διεξάγονται ἐπὶ παρουσίᾳ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου, ἐκυριάρχου δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον τοῦ μηνὸς τὸ γλυκύτατον Πικ-Νικ καὶ κατόπιν ἐπεκολούθησαν τὰ Παραπήματα. Μὲ ὄλην τὴν εὐκρίνειαν τῆς ψυχῆς μας εὐχόμεθα εἰς τὸν ἐπιλεκτὸν καλλιτέχνην κ. Παππαϊώανου θριαμβευτικὴν εὐδοκίμειαν καὶ εἰς τὴν μελλοντικὴν του καλλιτεχνικὴν σταδιοδρομίαν.

ΚΥΒΕΛΗΣ

Εἰς τὸ Θέατρον τῆς κ. Κυβέλης ἐπαναλαμβάνονται παλαιαὶ ἐπιτυχίαι τοῦ Θιάσου καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸ περιουδὸν Πανόραμα τοῦ κ. Μωραϊτίνη. Τὰ ἔργα τοῦ Βασιλόπουδος Νικολάου, «τὸ σπῆτι τῆς καρδιάς» καὶ τὸ «διπλὸ δόλωμα» ἐπαίχθησαν μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν ἐπὶ παρουσίᾳ πολλοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου. Τὸ «Φύλλον τῆς Συκῆς» ἔργον μὲ εὐφραδίαν καὶ δροσερὸν διάλογον ἤρσεν πολὺ, ἔλαμψε δὲ εἰς αὐτὸ ἡ φωτεινὴ χάρις καὶ ἡ ἐκπληκτικὸς καλλονὴ τῆς διαπρεποῦς καλλιτέχνης. Διὰ τὸ ἔργον τοῦ κ. Ξενοπούλου τὸ πρῶτον πρωτότυπον ἑλληνικὸν ἔργον, τὸ ὅλον ἐπαίχθη τὴν τελευταίαν βραδεία τοῦ μηνὸς θὰ γράψωμεν εἰς τὸ τεῦχος τοῦ Ἰουνίου.

ΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ

Ἀπὸ τὰ πρῶτα ἔργα ποῦ ἀνεβίβασεν τὸ Κεντρικὸν ἦτο ἡ «Κούκλα» τοῦ Γκαβέ. Ἔργον εὐθυμὸν καὶ φαιδρὸν κατ'ἀλλήλον διὰ τὰ θερινὰ θεάτρα. Ἦρσεν

πολὺ ὁ κ. Νίκας ἐνοσρκωθεὶς τὸν ρόλον τοῦ διασκεδαστικοῦ τραπέζιτου. Ὁ τύπος τοῦ κ. Κυβέρ διελλάσθη ἀριστοτεχνικώτατα καὶ μαζῇ μὲ τὸν κ. Λεπενιώτην ἀπετέλεσαν δυάδα καλλιτεχνικῆς ἐμφανίσεως τιμῆς τὸν Θίασον τοῦ «Κεντρικοῦ».

Ἀπὸ τῆς Σκηῆς τοῦ Κεντρικοῦ ἐνεφανίσθη καὶ ἡ Δις Κωνσταντινίδου εἰς τὸ τάλαντον τῆς ὁποίας πολλὰς ἐλπίδας δυνάμεθα νὰ στηρίζωμεν. Ἐπαίξεν εἰς τὸ «Καταφύγιον» τοῦ Δαρῖο Νικατόμι, εἰς τὸ ὅποιον ὁ κ. Φύρστ καὶ ἡ κ. Νίκα ἔδωκαν ἀληθινὴν ζωὴν εἰς τοὺς ρόλους τῶν συζύγων. Ἐπίσης ἐθαυμάσθη καὶ ὁ κ. Ροζάν.

Εἰς τὸ Κεντρικὸν ἐδόθη καὶ τὸ μονόπρακτον δραματάκι τῆς κ. Οὐρανίας Ζαβιτσάνου Σδριν ἡ «Δύναμις τοῦ Μίσους». Ἡ κ. Ζαβιτσάνου εἶνε γνωστὴ εἰς τὸν φιλολογικὸν μας κύκλον. Ἐκλεκτὴ δέσποινα τῆς Κερκύρας ἀφιερώνει ὅλας τὰς ὥρας τῆς σχολῆς τῆς εἰς τὰ γράμματα. Ἐμελέτησε πολὺ, ἔταξείδευσε πολὺ, καὶ ἔγραψε περισσότερον. Τὰ πλεῖστα τῶν ἔργων τῆς ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰς σελίδας αὐτῆς καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις μὲ ὑπερηφάνειαν παρηκολούθησε τὴν ἐκλεκτὴν συνεργατριά τῆς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν μικρῶν θεατρικῶν τῆς ἔργων. Ἡ «Δύναμις τοῦ Μίσους» εἶνε ἕνα δραματάκι γεμάτο ἀπὸ κίνησι καὶ ζωῆ τὸ ὅποιον περιστρέφεται μέσα εἰς τὸ ἔθιμον τοῦ παλαιοῦ οἰκογενειακοῦ μίσους. Τὸ ἐκλεκτὸν κοινὸν τὸ ὅποιον τὴν παρηκολούθησε εἰς τὸ Κεντρικὸν ἐχειροκρότησε τὸ θεατρικὸν ἔργον τῆς κ. Ζαβιτσάνου μὲ πραγματικὴν εὐκρίνειαν καὶ τὴν συνεχάρη μὲ ἐνθουσιασμόν.

Ἡ Δις Βάλβη εἰς τὸ ἔργον τῆς κ. Ζαβιτσάνου ἔκαμε μὴ πολὺ καλὴ ἐμφάνισι καὶ ἀπέδειξεν ὅτι περικλείει μέσα τῆς τῆ δύναμι τῆς Τέχνης ἡ ὁποία ἀσφαλῶς θὰ τὴν ἀναδείξῃ μὴ ἡμέρα.

ΜΑΡΙΚΑΣ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Μόλην τὴν ἐκτίμησιν ποῦ τρέφομεν στὸ θαυμαστὸν ἔργον τῆς ὑπερόχου καλλιτέχνης Δος Κοτοπούλη καὶ μ' ὄλην τὴν ἰδιαιτέραν συμπάθειαν τοῦ αἰσθανόμεθα εἰς τὴν ἐκλεκτὴν Ἑλληνίδα, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ μὴ τὴν παρακολουθήσωμεν εἰς τὸ ἔργον τῆς κατὰ τὴν ἐφετερινὴν περιόδον καί τοῦτο διότι ὁ Διευθυντὴς τοῦ Θεάτρου τῆς κ. Μυράτ, ὁ εἰς τὴν δημοσιογραφίαν ὑφείλων τὴν καλλιτεχνικὴν του θέσιν, ἔχει τὴν ἐγγένειαν νὰ παρεμβάλῃ—ὁ μόνος ἐκ τῶν Διευθυντῶν τῶν ἐν Ἀθήναις Θεάτρων—προσκόμματα εἰς τὸ ἔργον μας, διατελὼν φαίνεται ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ τῶν πρὸς τὴν δημοσιογραφίαν ὑποχρεώσεών του.

ΣΑΥΜΠΙΑ

Τὸ ὀραιότερον τῶν Ἀθηναϊκῶν θεάτρων εἶχε τῆς πλεον θερμῆς ὑποστηρίξεως παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινου. Ὁ κ. Λαυράγκας ἀκαταπόνητος εἰς ἄσασιν θεατρικὴν, προοδευτικὴν καὶ εἰς ἐργασίαν καλλιτεχνικῆς ὄρμης ἔδειξε καὶ πάλιν τὴν ἀπαράμιλλον δεξιότητά του εἰς τὴν διευθύνσιν μουσικοῦ Θιάσου ἐγκλείοντος ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς ἐπιτυχίας καὶ τῆς ἐπιβολῆς. Ἐθαυμάσθη εἰς τὴν Αἰδάν. Ἔργον πρὸ τοῦ ὁποῦ ἐθραύσθησαν ἄλλοτε καὶ αἱ καλλίτεροι προσπάθειαι ἀνεδείχθη τέλειον καὶ εἰς διδασκαλίαν καὶ εἰς ἐκτέλεσιν. Τὸ «Τροβατόρε» ἐπίσης προσελκύει τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινου καὶ καθ' ἑκάστην τὸ θέατρον πλημμυρεῖ ἀπὸ τοὺς φίλους τῆς ἐκλεκτῆς μουσικῆς καὶ τῆς ἀψόγου ἐμφανίσεως. Εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ κ. Λαυράγκα ὑφείλομεν νὰ καταλέξωμεν καὶ τὴν συμμετοχὴν τῆς Δος Πιρπινιά εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θιάσου. Αἱ ἀρισταὶ ἐντυπώσεις τοῦ κοινου διὰ τὰς πρώτας ἐμφανίσεις τῆς νεαρᾶς καλλιτέχνης ἐγγυῶνται πρὸ τῆς μελλοντικῆς ἐπιτυχίας τῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ

Συνέστη Σύλλογος τῆς «Ἑλληνικῆς Χορωδίας» ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τῆς Α Υ τῆς Πριγκηπίσσης Ἀλίκης.

Πρωτοστατεῖ ὁ κ. Νάζος ὅστις καὶ ἐξέθηκε τὸν σκοπὸν τοῦ Συλλόγου εἰς τὰ μέλη τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς συγκεντρώσεώς τῶν συμπραττόντων ἐκλεκτῶν καὶ καταλληλοτάτων στοιχείων τῆς πόλεως μας πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ.

Τὸ Καταστατικὸν τοῦ Συλλόγου ἐρηφίσθη ἡδὴ καὶ ἀπὸ τινος ἤρχισαν καὶ αἱ ἐργασίαι του μὲ τὰς μεγαλειτέρας ἐλπίδας εὐδοκίμησεως.

Η ΕΣΠΕΡΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ

Μεσοῦντος Μαΐου χροιάζεται κάποιος ἥρωισμὸς γιὰ ν' ἀποφασίσῃ κανεὶς νὰ παρακολουθῆσιν ἐορταστικὴν ἑσπερίδα σὲ θέατρον κλειστὸν. Καὶ ὅμως τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν τὸ δυνάμενον ν' ἀκριβοπληρώη τὰς θέσεις τοιούτων θεαμάτων ἔσπευσε νὰ παρακολουθῆσιν τὴν ἑσπερίδα τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου τὴν δοθεῖσαν ἕπερ τοῦ ταμείου τοῦ Θεάτρου τούτου.

Ἡ ἑορτὴ περιελάμβανε «ζώσας εἰκόνας» τῆς κλασσικῆς ἐποχῆς, τὸ μονόπρακτον ἔμμετρον δραματίον τοῦ Μπατάιγ «*Ὀνειρον μιᾶς ἐρωτικῆς νυκτός*» καὶ ἀναπαράστασιν ἀρχαίας πομπῆς. Ἡ ὄλη ἑορτὴ διεξήχθη μετὰ ζηλευτῆς τελειότητος, ἐπροκάλεσε δὲ ἀληθινὸν ἐνθουσιασμόν τὸ κάλλος μερικῶν ἐκ τῶν Ἄων αἵτινες ἔλαβον μέρος. Ἡ κ. Σηλήμαν, ἡ Ἀνὶς Χρουσούλη καὶ ὁ κ. Ροδοκανάκης ἐκρίθησαν εὐμενέστατα διὰ τὴν θαυμαστὴν ἐπιτυχίαν των.

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ

Ἀπὸ τῆς Σκηῆς τοῦ Θεάτρου τῶν «Ὀλυμπίων» ἐδόθη ἐν συροῇ πλήθους ἡ Συναυλία τοῦ Ὁδείου ἢ τόσον διαφημισθεῖσα.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ἐπαίχθησαν τὰ «Κουλουβάχα» τοῦ κ. Μουστακά ὅστις εἶναι καὶ διασάρχης τοῦ Θεάτρου τοῦ Λαοῦ. ἴσως εἶναι ἡ ἐπιθεώρησις αὐτὴ ἡ διάδοχος τῆς «Σαύσης» εἰς ἐπιτυχίαν καὶ ἀθρόαν συγκέντρωσιν κόσμου. Εἰς τὸ Θέατρον τοῦ Μεταξουργείου παίζουσι ἐπιτυχῶς αἱ κυρία Διαμάντη καὶ Βασιλειάδου καὶ ἡ Ἀνὶς Βαλέττα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΜΑΙΟΣ 1916

Ὅταν ὁ ὠκεανὸς συνεγείρει εἰς ὑπερῷα κύματα τὸν θαλάσσιον κολοσσόν, τὰ γειτονικά πελάγη δὲ δύνανται ν' ἀποφύγωσι σάλον τινα, ὅτε μὲν ἰσχυρόν, ὅσον ἡ προκχλοῦσα αὐτὸν γειτονικὴ τρικυμία, ὅτε δὲ ἀνίσχυρον καὶ ἐξησθημένον, ὅσον ἀσθενεστερά προβάλλει ἢ ἐπίδρασις τοῦ μαινομένου ὠκεανοῦ. Κάτι τι παρόμοιον συμβαίνει καὶ εἰς τὴμας ἡδὴ. Ἀπὸ τὸν πανευρωπαϊκὸν ὠκεανὸν ὁ ὁποῖος συνταράσσεται ἀπὸ τὴν ἀρρωτεράν καταγίδια ἕξ ὅσων εἶδον οἱ αἰῶνες καὶ ἡμεῖς τὰ ἀσθενικὰ καὶ μικροσκοπικὰ πελάγη, ὅτε μὲν αἰσθανόμεθα ἐνοσκήπτοντα καὶ ἐκσπῶντα παρ' ἡμῖν πελώρια συνταρακτικὰ κύματα, ὅτε δὲ ἀντιμετωπίζομεν τὴν βοήν τῆς λαίλαπος χωρὶς νὰ αἰσθανόμεθα καὶ τὴν ἤμεσον αὐτῆς ἐπῆρειαν. Τὰς στιγμὰς αὐτὰς τὰς ὁποίας

διερχόμεθα νῦν δὲν αἰσθανόμεθα ἀπλῶς ἐγγιζοῦσαν τὴν βοήν καὶ τὸν δούπον τῶν ἐκσπῶντων κυμάτων, ἀλλὰ τὰ ἀντικρῶζομεν μετὰ δέους ὀρμῶντα κατ' ἡμῶν ἄγρια, ὀρμητικὰ, θεώρατα, ἀσυγκράτητα, ἀπειλητικά. Εὐρισκόμεθα εἰς τὴν θέσιν ναυατοῦ ὁ ὁποῖος μαζῇ μὲ τῆς ἄλλες συμφορᾶς του ἀντιλαμβάνεται καὶ τὸν κίνδυνον ἀμέσου καταποντισμοῦ. Εὐτυχῶς ὅτι ὁ Λαὸς καὶ ἡ ἔθνικὴ συνείδησις μετὰ καρτερίας ἀντιμετωπίζουσι ὄλην αὐτὴν τὴν ἀγρίαν καταγίδια. Ἡ χιονοθύελλα τῶν Ἰαλλοῖταλικῶν Ἀλλεων ἐξετράπη μέγιστος ἡμῶν καὶ μᾶς ἀπειλεῖ σοβαρῶς μὲ τὰ λευκὰ τῆς σάβανα. Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς εὐθυμὸς καὶ φαιδρὸς ἀπὸ φύσεως ἀτενίζει μὲ στωικικὸν μειδίαιμα καὶ μὲ ἐπιχείρους εὐφυλογίας τὸ ἀπειλητικὸν συνέκρισμα τοῦ ὀρίζοντος προσδοκᾷ μὲ καρτερίαν τὸ ἐπικίνδυνον ἴσως, ἀλλὰ πάντως παροδικὸν, ἔσπασμα. Ἄν αἰσθάνεται μέσα στὴν ψυχῇ του ἕνα βαθύτατον συναίσθημα πόνου, τοῦτο προέρχεται διότι ἡ μοῖρα ἤθελγεν εἰς τοιαύτας ἐπικινδύνους στιγμὰς νὰ διευθύνωσι τὸ τιμὸν τῆς πατρίδος οἱ πλεον ἄπολοι καὶ ἀκατάρτιστοι καὶ ἀσάεις οἰακοστροφῶν. Λεῖπει ὁ δεξιὸς Κυβερνήτης τοῦ Σκάφους, καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἐν ὑπολείπεται πρὸς ἡμας, νὰ προσφύγωμεν εἰς τὴν θείαν ἀτίληψιν ἢ ὁποία οὐδέποτε ἀφῆκε τὸν τόπον ἀνυπεράσπιστον.

Ὁ Μάιος ἤρχισε μὲ τὰς ἀπληθήσεις τῶν τελευταίων ἐορταστικῶν χαρποῶν θεορῶν τῆς ἐκπνεούσης πρωτομαγιάς, μὲ τὴν μαρναθειάν πρὶν ἀνήθησιν ἀπεργίαν τῶν γκαρσονιῶν τῶν καρφενίων καὶ μὲ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἡ ὁποία ἐπίσης μετὰ μίαν ἐβδομάδα ἐλιποθύγησε διὰ νὰ συνέλθῃ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ μηνός. Ἐν τῷ μεταξὺ παρεστήμεν ἀκόρως γεγονότων ποῦ ἐπροκάλεσαν στὴν ψυχῇ μας τὰ πλεον ἀντίθετα συναίσθηματα. Ἡ παράδοσις τοῦ Ρούπελ εἰς τοὺς Βουλγάρους ὅσον καὶ ἂν στολιζέται μὲ τῆς πολιτικῆς ἀνάγκης τὸ ἐνδυμα ἐπροξένησε βαθύτατην ὀδύνην εἰς τὴν ἑλληνικὴν ψυχῇν. Μετὰ ὅτῳ δὲ ὅμως ἡμέρας εἴχομεν τὴν Βασιλικὴν ἑορτὴν καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἐξῆτησε νὰ ἀφαιρέσῃ μὲγα μέρος τοῦ ψυχικοῦ του βάρους συμμετέχων εἰς αὐτὴν μετὰ πολλοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Διὰ τὴν ποικιλίαν ὁμως ἡ Κυβέρνησις ἐφιλοτέλεσε σκληρὴν δραματικώτατην ἐντὸς τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου. Ἐξῆτησε διὰ τῶν ὀργάνων τῆς νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸν Λαόν τὴν ἰδέαν ὅτι τὸ διενεργούμενον κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην μνημόσυον ὑπὲρ τῶν θυσιασθέντων ἐν Θεράχ καὶ Μικρᾷ Ἀσίᾳ ὁμογενῶν μας, ἀπέβλεπεν εἰς ἀντικυβερνητικὸς πολιτικὸς σκοπὸς καὶ ἐδικαιολόγησεν μίαν ἄκαιρον καὶ ἀσεβῆ ἀνάμειξιν ἢ ὁποία ἐπέφερε τὸ ἀντίθετον τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ. Ἀπὸ τὴν ὀρμητικὴν δὲ κατωφύρειαν τῶν σφαλμάτων τῆς παρασυρομένη ἐξῆτησε νὰ ἀπαγορεύσῃ καὶ τὴν συγκρότησιν συλλαλητηρίου εἰς Θεσσαλονικὴν ἀποβλέποντος εἰς πατριωτικὴν διαμαρτυρίαν τῶν πολιτῶν διὰ τὴν Βουλγαρικὴν ἐπιδρομὴν εἰς Ἑλληνικὰ φρούρια. Δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερον σφάλμα ἀπὸ τῶν προσπαθειῶν παρεμποδίσσεως τῆς ἐκφράσεως τῶν αἰσθημάτων τοῦ Λαοῦ εἰς τοιαύτας κρίσιμους στιγμὰς καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀτυχῶς εἶνε ἐνοδεγεμένη διὰ νὰ διαπράττῃ σωρηδὸν τὰ μεγαλειτέρα πολιτικά, κυβερνητικά καὶ κομματικά σφάλματα ἄσ' ἣς ἀνέλαθεν τὴν ἀρχὴν. Ἡ Γαλλικὴ Ἀστυνομία τοῦ Στρατηγῶ Σαρδέιγ σεβομένη τὴν ἱερότητα τοῦ Συλλαλητηρίου ἐπένεβη καὶ

επέτρεψεν υπό την κραταίαν προστασίαν της την πέλει-
σιν του συλλαλητηρίου. Τί καμφοδία διά να γελᾷ κα-
νεὶς για χρόνια ἂν δὲν ἐκρούποντο μέσα σ'αυτήν καὶ
τραγικῆς σαλιίδες!

**

Μέσα εἰς τὰ ἄλλα συναίσθηματα ἔπρεπε νὰ ἐμφυλο-
χωρηθῆ καὶ τὸ αἶσθημα ποῦ προκαλοῦν τὰ αἰνίγματα.
Καὶ τοιοῦτον αἰνίγμα εἶνε ἡ Ἀγγλογερμανικὴ ναυμα-
χία. Ἐν ὧ, εἶνε γεγονός ἀναμφισβήτητον ἡ σοβαρό-
της τῆς ναυμαχίας ταύτης, ἅψ' οὐ αἰ μὲν ἀπώλειαι εἰς
ἄνδρας ἀνέρχονται εἰς 20,000, ἡ δὲ ἀξία τῶν κατα-
ποντισθέντων πλοίων ὑπερβαίνει τὸ δισεκατομμύριον
δὲν κατωρθώθη ἀκόμη νὰ ἀνευρεθῆ ὁ νικητής. Ἡ
νίκη ἀμφισβητεῖται μὲ λύσαν καὶ ἀπὸ τοὺς Ἀγγλοὺς
καὶ ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς. Οἱ Γερμανοὶ καὶ Ἀγγλοὶ
ρήτορες ἐξείρουν τὰ ἀποτελέσματα ἕκαστος διὰ λογα-
ριασμόν τῆς ἐθνικότητος εἰς ἣν ἀνήκουν. Οἱ Μονάρ-
χοι καὶ οἱ Ὑπουργοὶ τῆς Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας συγ-
χαίρουσιν ἑαυτοὺς, ἀλλήλους καὶ τοὺς ναυάρχους των
διὰ τὴν νίκην. Ἐκινεῖ ὁ μῦθος καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο
προσάμενει ἄλυτον. Ὁ Μάιος ὁμοῦ ἀπληρτος εἰς ἐπει-
σόδια μᾶς προσφέρει ἕνα κενόρρινο ἀναλυτικόν. Ὁ
Στρατηγὸς Σαρβῆν τὸν ὁποῖον νομίζει κανεὶς ὅτι ἐστει-
λεν ἡ Γαλλία γιὰ νὰ ξεριζώσῃ τὴν ἀγάπην τοῦ ἑλλη-
νικοῦ λαοῦ πρὸς τὴν πατρίδα του, κηρύσσει τὸν στρα-
τιωτικὸν νόμον εἰς Θεσσαλονίκην, καταλαμβάνει δε-
κόσια κτίρια, καταλείπει στρατιωτικὰς καὶ ναυτικὰς ἀρ-
μάς καὶ διαλέγει τὴν ἐορτὴν τοῦ Βασιλέως διὰ νὰ
ἐφαρμόσῃ τὰ μέτρα ταῦτα, συντελών οὕτως εἰς τὴν μα-
ταίωσιν τοῦ πανηγυρισμοῦ τῆς ἐορτῆς καὶ τὴν ἐπιγρά-
τησιν τῆς ἰδέας ὅτι ὁ Γάλλος Στρατηγὸς εἶνε μικρο-
λόγος, πεισματάρης, ὄρων εἰς βέρος τῆς πατρίδος του.
Καὶ εὐθὺς ἀμέσως ἐπακολουθοῦν αἱ συνέπειαι. Ὁ
ἄθρηναῖος λαὸς συναντῶν τοὺς στρατιωτικούς ἀκολου-
θους τῆς Γερμανικῆς Πρεσβείας τοὺς ἐπευφημεῖ ζωη-
ρότατα. Νὰ ὁμοῦ καὶ μιὰ θλιβερὰ εἰδήσις. Ὁ Λόρδος
Κίτσεναρ μεταβαίνων εἰς Ρωσίαν ἐπιτίθει καταποντι-
σθέντος τοῦ πολεμικοῦ πλοίου ἐφ' οὗ ἐπέβαινε. Γενικῶς
κατάπληξις. Ὁ μέγας Στρατηγὸς τῆς Ἀγγλίας εἰς
ἀπὸ τοὺς δημιουργοὺς τῶν μέσων τῆς ἀλληλοεξουτώ-
σεως τῶν ἐθνῶν ὑπέστη καὶ αὐτὸς ἄνατον ἀνάλογον
πρὸς τὰ ἄπειρα θύματά του.

Ἐὰν θελήσωμεν νὰ κρίνωμεν τὸν ἄνδρα ἀπὸ ἀπό-
ψεως στενῆς θεόβας εἶνε μία ἀπὸ τὰς μεγαλειέτας
φυσιογνωμίας τοῦ αἰῶνος καὶ ἐθνικὴ ἀπώλεια διὰ τοὺς
Ἀγγλοὺς, ἂν ὁμοῦς θελήσωμεν νὰ τὸν κρίνωμεν ἀπὸ
ἀνθρωπιστικῆς ἀπόψεως ὑπῆρξε καὶ οὗτος μία ἀπὸ τὰς
μεγάλαις πληγὰς τῆς ἀνθρωπότητος ἐξ ἐκείνων ποῦ οὐδέ-
ποτε ἔδωσαν σημασίαν εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. Ἀπώ-
λειαν σοβαρὰν υπέστη καὶ ἡ Γαλλία ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ
στρατηγικοῦ Γκαλιέν. Θανόντος κατόπιν σοδάρως ἀσθε-
νείας. Ὁ ἥρωϊκὸς του ἦτο μυθικός καὶ ἦτο στρατη-
γὸς ἀντάξιός των Ναπολεοντείων χρόνων. Ἀλλὰ τὰ
ἐπεισόδια ἐξακολουθοῦν, ἀπροσδόκητα, ζωηρά, ἐνδια-
φέροντα. Ἡ μεγάλη σκηρὴ τοῦ κόσμου μᾶς προσδο-
τεῖ μὲ διαρκεῖς συνκινήσεις. Διενεργεῖται ἀκήρυκτος
ἀποκλεισμός των ἑλληνικῶν παραλίων, συλαμβανόμε-
νων κατὰ δεκάδας τῶν πλοίων τοῦ ἐμπορικοῦ μας στό-
λου. Εἰσπλους καὶ ἐκπλους πλοίων ἀναστέλλεται καὶ τὰ
ἐν πλῶ μεταφέρονται εἰς λιμένας καταγεγραμμένους ὑπὸ
τῶν συμμάχων. Ἡ Κυβέρνησις δεικνύει ὅτι ἀγνοεῖ τὴν
αἰτίαν καὶ αἰφνιδίως διατάσσει τὴν μερικὴν ἀποστρά-

τευσιν τοῦ Στρατοῦ μας. Δώδεκα ἡλικίαι ἀποστέλλον-
ται εἰς ἀόριστον ἄδειαν καὶ εἰς 10 ἐκ τῶν ὑπολοίπων
ἢ δαθῶσιν ἄθροισί τοιαῦται. Ἀπὸ τὰ ἀπροσδόκητα τῆς
ἐλληνικῆς πολιτικῆς, ὅπως ἀπροσδόκητος ἦτο καὶ ἡ
παρατημοφορία διὰ τοῦ Μεγαλοσταύρου τῶν κ. κ.
Σκουλούδη καὶ Ράλλη ὀλίγον μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ
Ροῦπελ εἰς τοὺς Βουλγάρους. Ἐν τῷ μεταξύ ἔχομεν
νέας σκηρὰς ἐν τῷ ναῦ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου κατὰ
τὴν ἐπέτειον τοῦ Θανάτου τοῦ Παλαιολόγου. Οἱ κυ-
βερνητικοὶ ἐγκάθετοι μὴ σεβόμενοι τὴν ἱερότητα τοῦ
μέρους καὶ τὸν σκοπὸν ἀποδοκιμάζουσι τὸν κ. Δημαρχον
καὶ τὸ Συμβούλιόν του. Ἄξιός ὁ μισθὸς των. Ἀλλὰ ὁ
Κυβερνητικὸς κοτήφορος δὲν σταματᾷ ἔως ἐδῶ.
Ἐχομεν σκηρὰς περισσότερο χαρακτηριστικῆς περισ-
σώτερον ἐνδεικτικῆς τῆς σημερινῆς καταστάσεως. Ἄνευ
λόγου καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἀντιβασιλικῶν αἰσθημάτων
θραύουσιν τὰ τζάμια ὄλων τῶν Βενιζελικῶν ἐφημερίδων
καὶ μόνον τὰς κεφαλὰς των δὲν θραύουσιν. Καὶ εἰς στιγ-
μὴν καὶ ἦν τελομένης τῆς ἐν τῷ Στάθῳ ἐορτῆς ὑπὲρ
τῶν οἰκογενειῶν τῶν Ἐπιστράτων ὁ ἀληθινὸς ἑλληγι-
κὸς Λαὸς ἐπευφημεῖ καὶ ἀποθεώνει τὸν Βασιλέα του.

Ἡ ξηροτέρα ἀφήγησις παρατήρηθη ἐδῶ τῶν γεγονό-
των καὶ εἰμεθα βέβαιοι ὅτι κανεὶς δὲν ἔβη παραπονεθῆ
διὰ τὸ ἀρθρον ὑλικὸν ποῦ συνεκομίσσαμεν κατὰ τὸν
ἐφηνικώτατον μῆνα τῶν λουλουδιῶν καὶ τῶν ἀρωμα-
των.

Δ. Α. Ζ

ΚΟΣΜΟΣ

Ἡ Βασιλίσα μας ἐν τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ της ὑπὲρ
τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου ἐκάλεσε παρ'
ἑαυτῇ τὸν τμηματάρχην τῆς Ἀλιείας κ. Παναγιω-
τόπουλον καὶ ἐξήτησε πλη-
ροφωρίας διὰ τὴν ἐν ἑλλάδι
ἀλιείαν καὶ ἱχθυοπαραγωγὴν.
Βραδύτερον δὲ συνοδευομένη
καὶ ὑπὸ τῆς Θυγατρὸς Τῆς Ἑλένης ἐπεσκέφθη εἰς
Παλαιὸν Φάληρον τὸν Ὑδροβιολογικὸν Σταθμὸν καὶ
ἐξήτησε λεπτομερῶς τὰ τῆς λειτουργίας τοῦ Σταθμοῦ.
Ἡ μερίμνα Τῆς εἶνε μία ἐγγύησις ὅτι πλείστα ὅσα
ζητήματα ἐν νεογραφείᾳ θὰ ἀναζητήσῃ καὶ θὰ εἰσελ-
θοῦν εἰς ἕνα δρόμον καρποφόρον καὶ ἀποτελεσματι-
κόν. Ἡ Μεγαλειότης της δὲν στρέφεται καὶ πρὸς
ἕνα ἄλλον κλάδον παρημελημένον ὑπὸ τῆς Πολιτείας,
εἰς τὸν κλάδον τῆς Πτηνοτροφίας ἐνισχύουσα οὕτω τὰς
εὐγενεῖς ἀλλ' ἀσκότους προσαθείας τῆς ἐιδικῆς μας
πτηνοτροφου ;

Ἐπὶ τὴν Προεδρείαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως
καὶ παρισταμένης κατ' ἐξίαιρεσιν καὶ τῆς Βασιλίσεως
ἐγένετο ἡ τακτικὴ ἐτησίαι γενικὴ συνέλευσις τῶν με-
λῶν τῆς Γεωργικῆς
Ἑταιρείας. Θὰ ἠθέ-
λαμεν τὴν ἐπέμβασιν
τῆς Α. Μ. τοῦ Βα-
σιλέως μας περισσότερο ζωηρὰν εἰς τὰ τῆς Γεωργι-
κῆς Ἑταιρείας. Εἶνε Βασιλικὸν ἴδρυμα, ὀφείλειται εἰς
τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ἀειμνήστου Πατρός Του, ὑπὸ
ἐποψιν δὲ σκοπιμότητος εἶνε ἐν ἐκ τῶν σπουδαιότερων
ἱδρυμάτων τῆς χώρας. Ἄξιζοι λοιπὸν νὰ κινήσῃ δλό-
κληρον τὸ ἐνδιαφέρον Του καὶ τὴν ἀγρυπνίαν προσο-
χῆν Του διὰ νὰ σχηματισθῇ ἐδρασιότερα ἡ πεποιθι-
σις περὶ τῆς ἐπωφελοῦς σταδιοδρομίας της.

Ἡ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
Ἡ Βασιλίσα μας ἐν τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ της ὑπὲρ
τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου ἐκάλεσε παρ'
ἑαυτῇ τὸν τμηματάρχην τῆς Ἀλιείας κ. Παναγιω-
τόπουλον καὶ ἐξήτησε πλη-
ροφωρίας διὰ τὴν ἐν ἑλλάδι
ἀλιείαν καὶ ἱχθυοπαραγωγὴν.
Βραδύτερον δὲ συνοδευομένη
καὶ ὑπὸ τῆς Θυγατρὸς Τῆς Ἑλένης ἐπεσκέφθη εἰς
Παλαιὸν Φάληρον τὸν Ὑδροβιολογικὸν Σταθμὸν καὶ
ἐξήτησε λεπτομερῶς τὰ τῆς λειτουργίας τοῦ Σταθμοῦ.
Ἡ μερίμνα Τῆς εἶνε μία ἐγγύησις ὅτι πλείστα ὅσα
ζητήματα ἐν νεογραφείᾳ θὰ ἀναζητήσῃ καὶ θὰ εἰσελ-
θοῦν εἰς ἕνα δρόμον καρποφόρον καὶ ἀποτελεσματι-
κόν. Ἡ Μεγαλειότης της δὲν στρέφεται καὶ πρὸς
ἕνα ἄλλον κλάδον παρημελημένον ὑπὸ τῆς Πολιτείας,
εἰς τὸν κλάδον τῆς Πτηνοτροφίας ἐνισχύουσα οὕτω τὰς
εὐγενεῖς ἀλλ' ἀσκότους προσαθείας τῆς ἐιδικῆς μας
πτηνοτροφου ;

Ἡ ἑλληνικὴ ὑπερευκισθησὶα ὀλιγομένη καταλλήλως
ἀπὸ τὰ ἐνθουσιώδη λόγια τοῦ ποιητοῦ ἐνίσχυσε καὶ
ἐστερεύσε τὴν θαυμασίαν
ἐμπνευσίν του ἡ ὁποία
«ΛΕΥΚΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ» ἀπεκρυσταλλώθη εἰς τὰς
Νύμφας τοῦ «Λευκοῦ
Σταυροῦ».

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ
«ΛΕΥΚΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ» ἀπεκρυσταλλώθη εἰς τὰς
Νύμφας τοῦ «Λευκοῦ
Σταυροῦ».

Ὑπερεξήκοντα ἑλληνοπούλες ἀδελφές ἠρώων, ἀδελ-
φές προμάχων τῆς πατρίδος, ἀδελφές βουλγαροκτό-
νων, μὲ τὸν στέφανον ποῦ καθήγισσε τὸ αἶμα τῶν
πεσόντων καὶ ἐτίμησε τοῦ πανελληνίου ἐνδιαιρέσαντο
ἡ στοργή, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των, ζήλευται νυ-
φῆδες καὶ μέλλουσαι μητέρες ἑλληνοπαίδων ποῦ θὰ
γνωρίσουν ἀπὸ τῆς κοιτίδος των ἀκόμη ὅτι εἶνε ὠραῖον
τὸ θῆσκειν ὑπὲρ πατρίδος.

Ὁ Ματσούκας, ἀνεπιγνώτως, ἴσως δημιουργεῖ μία
κενούργιαν φυλετικὴν ὑποδιαίρεσιν ποῦ μέσα στὴν
ψυχὴν της θὰ κυριαρχῆ μία ὠραία παράδοσις ποῦ ἐξ-
υψώνει καὶ ἐξευγενίζει τὸ πνεῦμα καὶ τὰ αἰσθήματα
τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκογενείας.

Ἐνα μεγάλο εὖγε στὸν Ματσούκην ! Τὰ παιδιὰ καὶ
τὰ κορίτσια ποῦ θὰ γεννηθοῦν ἀπὸ τοὺς Γάμους τοῦ
«Λευκοῦ Σταυροῦ» θὰ ἔχουν μέσα στὸ αἷμά τους,
μέσα στὴ ψυχὴ τους καὶ τὴν διάνοιάν τους κάτι τι
ποῦ θὰ τὰ ξεχωρίξῃ ἀπὸ τὰ ἄλλα Ἑλληνόπουλα. Θὰ
ἔχουν ὑπερηράνειαν ἀλλὰ καὶ τὴν συναίσθησιν μεγα-
λητέρον ὑπογρεώσεων καὶ πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ
πρὸς τὴν πατρίδα...

Εἶναι ὠραῖον τὸ ἔργον τοῦ Ματσούκα.

Λιὰ ν' ἀποδειχθῇ πόσον ψευδῆ καὶ ἀπατηλά εἶνε
ἅλα ὅσα δογματίζονται περὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀν'-
θρωπότητος δὲν ἦρχουν αἱ ἐξακολουθοῦσαι ἀγροιαί
ἀνθρωποθυσιά εἰς τὸ
μέτωπον τοῦ πολέμου,
ἀλλ' ἔπρεπε νὰ ἐπακολ-
λουθήσουν καὶ αἱ φρι-
καλεότητες τοῦ Ἰρλανδικοῦ κινήματος. Καταγγέλλον-
ται θανατώσεις Βουλευτῶν Ἰρλανδῶν ἀνευ δίκης,
ἔξοντώσεις ὀλοκλήρων οἰκογενειῶν, τουφεκισμοὶ νεο-
νύμφων, ἀπαγχονίσεις καὶ σειράι ὀλι βερβαροτήτων
διὰ τὰς ὁποίας θὰ αἰσχύνεται ἡ διανοουμένη ἀνθρω-
πότης, ἂν μετὰ τὴν σημερινὴν κατάστασιν δύναται νὰ
ἀποδίδεται ὁ τίτλος αὐτὸς καὶ εἰς ἐλαχίστην μερίδα
τῶν κοινωνικῶν ὁμάδων.

Η ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΣ
ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

Ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως γενομένου δεκτοῦ ἐν
ἀποθεωτικῇ ὑποδοχῇ ὑπὸ τῶν κατοίκων τῶν πόλεων
καὶ χωριῶν, δι' ὧν διήλθεν ἡ Βασιλικὴ ἀμαξοστοιχία,
τῶν πλείστων μελῶν τοῦ Ὑ-
πουργικοῦ Συμβουλίου, τῶν Δι-
ευθυντῶν τῶν σιδηροδρομικῶν
ἐταιρειῶν, προνομιοῦχων τινῶν
Βουλευτῶν Ἀττικῆς, ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουρ-
γείου τῆς Συγκοινωνίας καὶ ἄλλων ἐπισήμων, ἐτελέ-
σθησαν τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐνοτικῆς γραμμῆς τοῦ Λαρισ-
σαϊκοῦ. Ἡ Ἑλλάς ἡ εὐρισκομένη εἰς τὸ νοτιώτατον
σημεῖον τῆς Εὐρώπης ἠνώθη πλέον μεθ' ὅλου τοῦ
πολιτισμένου κόσμου καὶ οὕτως ἐξεπληρώθη ὄνειρον
πολλῶν γενεῶν ποῦ ἐξέλιπον πλέον. Ἀτυχῶς αἱ σημε-
ριναὶ περιστάσεις δὲν θὰ ἐπιτρέψουν στὴν Ἑλλάδα
νὰ καρποθῆ τὰ ἀγαθὰ τῆς συγκοινωνίας ταύτης, πάν-
τως ὁμοῦς ἡ σημασία τοῦ γεγονότος δὲν παύει ἀπὸ τοῦ
νὰ εἶνε μεγίστη. Ὁ κ. Βενιζέλος τὸν ὁποῖον ἀπεξέ-

νωσεν ἡ σημερινὴ πολιτικὴ ἀπὸ τὸν ἐθνικὸν αὐτὸν
πανηγυρισμὸν, μπορεῖ νὰ δεχθῆ τὰ θερμὰ συγχαρη-
τήριά μας.

**

Αἱ Μεραρχαὶ Ἀθηνῶν καὶ Χαλκίδος ἐξετέλεσαν
πρώτης τάξεως ἀσκήσεις εἰς τὰ πέριξ τῶν Ἀθηνῶν.
Ὁ Βασιλεὺς ὅστις τὰς παρηκολούθησεν ἀπεκόμισε τὰς
ἀρίστους τῶν ἐντυπώσεων καὶ μὲ τὴν
Αἱ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
ΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

συνήθη ἀκριβολογίαν του καθώ-
ρισε τὰ σημεῖα ἐφ' ὧν ἐοτήριζε
τὴν εὐαρέσκεαίν Του. Ὁ Στρατὸς
μας κατέδειξε καὶ πάλιν τὴν ἀντοχὴν του καὶ ὅλα
ἐκεῖνα τὰ ἐξαιρετικὰ χαρίσματα ποῦ τὸν ἀνέδειξαν εἰς
τοὺς τελευταίους πολέμους.

Ὁ Λαὸς εὐφροσύνης καὶ χαίρων ὑπεδέχθη τὰ στρα-
τεύματα ἐπανακάμπτοντα ἀκριαῖα καὶ ζωηρὰ εἰς τοὺς
ἐν τῇ πόλει στρατώνας.

**

Ὁ μόνος ἐνδεδειγμένο; διὰ νὰ διαδεχθῆ τὸν κ. Κου-
σίδην εἰς τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ τῶν τριῶν Τ.
ἦτο ὁ κ. Λουκᾶς Σιδεράς. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ διορισμοῦ
ἔκ μέρους τοῦ κ. Ράλλη

Ο κ. ΛΟΥΚΑΣ ΣΙΔΕΡΑΣ εἶνε πανθομολογουμέ-
νη. Ὁ κ. Σιδεράς εἶνε
προσωπικότης εἰς τοὺς κλάδους οὓς ἐκλήθη νὰ διευ-
θύνῃ. Τοὺς ἔδωκε πάντοτε μέρος ἀπὸ τὴν ζωὴν του,
ἀπὸ τὴν θέρημν τῆς ψυχῆς του, ἀπὸ τὴν ἀνεξάντη-
τον δραστηριότητά του. Θὰ ἀνείρωσιν οἱ κλάδοι οὗ-
τοι τὴν πνοὴν ποῦ τοὺς ἔλλειπε καὶ θὰ αἰσθανθοῦν
τὴν ἀναζωογόνησιν τῆς ὁποίας ἔχουν ἀνάγκην. Ἡ
σταδιοδρομία του εἶνε πλέον στασιμένη μὲ ῥόδα. Τὰ
ἀγκάθια τὰ ἀπέσπασε μακρὴ ἐπιδόκιμος ὑπηρεσία
τὴν ὁποίαν τὸ Κράτος ἀνεγνώρισε καὶ ἔσπευσε πρὸς
ἐπιβράβευσίν του. Θερμὰ τοῦ ἀπευθύνομεν συγχαρη-
τήρια καὶ ἡμεῖς.

**

Ἐν ἀπὸ τὰ θανασιμότερα πλήγματα ποῦ ἐδέχθη ἡ
Ἑλληνικὴ ψυχὴ ἦτο ἡ εἰδήσις τῆς παραδόσεως τοῦ
Ροῦπελ εἰς τοὺς ἐχθρούς μας. Λιὰ τῆς συντελεσθείσης
πράξεως ἀνημέ-

Η ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΡΟΥΠΕΛ
ἠθι ὅλη ἡ ἱστο-
ρία τοῦ Ἑλλη-
νισμοῦ. Ἀνηρέθη ἕνα ὀλοκλήρον παρελθὸν εἰς τὸ
ὁποῖον ἠστράπεν ἡ σπάθη τοῦ Βασιλέως τοῦ Βουλ-
γαροκτόνου καὶ ἕνα πρόσφατον παρελθὸν εἰς τὸ ὁποῖον
κατηγλαΐζετο τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ
Στρατοῦ ἡ ἀλύγιτος λόγη.

Ἡ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος θὰ σταματήσῃ μὲ ντραπὴ
στὴ σελίδα αὐτὴ καὶ ἂς μεταχειρίζεται τὰς σοφιστίας
του καὶ τὰ χαριτολογήματά του ὁ Κυβερνητικὸς φι-
λογερμανικὸς τύπος διὰ νὰ π οσπαθῆ νὰ κολάσῃ τὴν
σημασίαν τῆς ἀνηκούστου αὐτῆς κυβερνητικῆς πρά-
ξεως. Διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος εἶνε πράξις πρω-
τοφανῆς καὶ εἶθε νὰ βοηθήσῃ ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος
διὰ νὰ μὴ ἔχη καὶ καταστρεπτικὰς συνελείας.

Ὁ ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλί-
σεως «Πατριωτικὸς Σύνδεσμος» προβαίνει προσεχῶς
εἰς τὴν σύστασιν τοῦ πρώτου ὑπαιθρίου Σχολείου
ἐν Ἑλλάδι. Περὶ τοῦ ὑπ-
ΥΠΑΙΘΡΙΑ ΣΧΟΛΕΙΑ
αἰθρίου Σχολείου ἀνεγνώ-
σαμεν προηγουμένως θου-
μισίαν μελέτην τῆς Δος Νίκας Δενδραμῆ, τῆς γνω-
στῆς ἐκλεκτῆς συνεργατίδος μας, εἰς σειράν ἄρθρων
δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν συνάδελφον «Ν. Ἑλλάδα».

Ο Λήμος παρεχώρησεν έκτεταμένον δενδρόφυτον γήπεδον ἐν Πατησίοις ἔναντι τοῦ Λυσιστραίου καὶ ἐκεῖ θὰ φοιτᾷ 50 κατ' ἄρχάς παιδιὰ ἀπολαμβάνοντα τῶν εὐεργετημάτων, τῶν ψυχικῶν καὶ πνευματικῶν τῆς ὑπαίθρου διδασκαλίας. Ἡ δρᾶσις τοῦ πατριωτικοῦ Συνδέσμου ἐπεκτείνουμένη ἐπὶ ζητημάτων τοιαύτης κοινωνικῆς σπουδαιότητος εἶνε ἀξία τῆς μεγαλειτέρας ἐνισχύσεως ὑπὸ τε τῆς κοινωρίας καὶ τῆς Πολιτείας καὶ ἀξίζει δι' αὐτὴν κάθε θυσία καὶ κάθε προσφορὰ.

* *

Ο Ἑλληνικὸς Λαὸς θέλων πρὸς στιγμήν νὰ λησμονήσῃ τὴν ἀμυρανὸν σελίδα ποῦ ἐγράφε στὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου ἢ παραδόσις τοῦ Ροῦτελ εἰς τοὺς Βουλγάρους, συνεκέντρωσεν ὅλας τὰς δυνάμεις γιὰ νὰ φανερώσῃ τὴν λατρείαν τοῦ πρὸς τὸ ζωντανὸν σημεῖον τῶν ἐθνικῶν πόθων καὶ ἐλπίδων του.

Ο Λαὸς μὲ ὄλην τὴν θέρημν ποῦ προκαλεῖ ὁ ἄγνος ἐνθουσιασμός καὶ μ' ὄλην τὴν ὁρημν ποῦ δίδει ἢ προσήλωσις πρὸς τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, διετράνωσε τὰ πρὸς τὸν Κωνσταντῖνον αἰσθηματὰ του. Πισθάνθη τὴν ἀνάγκην μὲ τὴν ἀκράτητον ἐκδήλωσιν βαθυτάτης ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ Στέμμα, νὰ φανερώσῃ πόσον ἐπιμένει εἰς τὰ ἐθνικὰ του ὄνειρα καὶ μὲ ποίαν συγκίνησιν ἀναμένει τὴν στιγμήν διὰ νὰ δεξῆ ὅσον τὸν κόσμον τὴν κρύπτει βαιθεῖα μέσα στὴν ψυχὴν του.

* *

Ο Διεθνὴς πόλεμος, πρωτίστως ὅμως ἢ οὐδετερότης τῆς Ἑλλάδος συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ πραγματοποιήσῃ κολοσσιαίας εἰσπράξεις καὶ παμμέγιστα κέρδη τοῦ ἐμπορικῶν ναυτικῶν τῆς Ἑλλάδος.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ δεξιότης τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτοῦ, ἢ ἀπαραίμητος ναυτικὴ του ἰδιοφυΐα, τὸ θάρρος του, καὶ ἡ ἀποφασιστικότης του, ἐθριαύμευσαν καὶ πάλιν καὶ ἀπὸ πλουτολογικῆς ἀπόψεως ἐνισχύθη ὅσον οὐδέποτε ὁ κλάδος τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας. Ἡ τοιαύτη συσσώρευσις πλοῦτου ἐκίνησε τὴν προσοχὴν τῆς Πολιτείας ἢ ὁποία ἀποβλέπουσα εἰς τὰς δεινὰς κρατικὰς οἰκονομικὰς στενοχωρίας ἐσκέφθη νὰ ζητήσῃ δικαιολογημένον μερίδιον διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἀπὸ τὸν ἀνεξάντλητον αὐτὸν θησαυρόν.

Ἡ σκέψεις τῆς Πολιτείας εἶνε βεβαίως ὀρθοτάτη ἀλλὰ ὁ τρόπος κατ' ἐφαρμογῆς τῆς εὐρίσκει πολλά ἐμπόδια. Δὲν ἀρκεῖ νὰ λάβῃ τὸ Κράτος. Πρέπει νὰ λάβῃ χωρὶς ὅμως νὰ ἐπιφέρει καὶ βλάβας. Ὡς ἐκ τούτου κάθε σχέδιον ἐκτελέσεως κυβερνητικῶν ἀποφάσεων προσέκρουσεν εἰς πλείεστας ὅσας δυσκολίας μολοντότι ἀπειρία γνωμῶν καὶ ὑποδείξεων ἐξεπήδησαν ἀπὸ τὰς κεφαλὰς τῶν εἰδικῶν ἢ ἀπὸ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν ἐνδιαφερομένων.

Αἱ ἄριστοι κατ' ἡμᾶς προτάσεις ἐφ' ὧν ἡ Πολιτεία ἀτυχῶς ἠρηνήθη νὰ συζητήσῃ καὶ νὰ σκεφθῇ εἶνε δύο. Ἡ προταθεῖσα ἀφ' ἐνὸς φορολογία κατὰ ποσοστὰ Α' ἢ Β' ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων ἐκαστον ταξείδιον τοῦ πλοίου βεβαιουμένων ἐκ τῶν φορτωτικῶν του τὰς ὁποίας θὰ παρουσιάσῃ κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ἐκφορτώσεως εἴτε εἰς τὰς λιμενικὰς μὲ ἄρχας ἐν τῷ ἔσωτερικῷ, εἴτε εἰς τὰς Προξενικὰς μὲ ἄρχας ἐν τῷ ἔξωτερικῷ. Τὸ μέτρον τοῦτο εἶνε λογικόν, ἀδάπανον, εὐκόλον ἐν τῇ ἐφαρμογῇ του. οὐδεμία δὲ κατάχρησις ἢ παράλειψις θὰ δύναται νὰ ἐμφι-

λοχωρήσῃ ἐφ' ὅσον τὸ πλοῖον δὲν θὰ δύναται ν' ἀποπλεύσῃ ἐκ νέου ἢ νὰ κατέβαλε τὸν φόρον, ὅποτε καὶ θὰ λαμβάνῃ τὰ πρὸς ἀπόπλυν ναυτικὰ του ἔγγραφα. Καὶ τὸ προτεινόμενον ἀφ' ἐτέρου μέτρον— ἄσχετον πρὸς τὴν φορολογίαν—τῶν πολεμικῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀσφαλειῶν κατὰ τὸ σύστημα τὸ ὑποδεικνυόμενον καὶ δημοσίᾳ συζητηθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ι. Σακαλῆ Διευθυντοῦ τῆς Ἑνώσεως τῶν ἐλλήνων ἐφοπλιστῶν.

Ο θεσμός τῶν ἀλληλασφαλιῶν προσέφερον ἀνυπολογίστους ὑπηρεσίας εἰς μεγίστους παραγωγικοὺς ὁργανισμοὺς καὶ ἐδραῖωσεν ἐπὶ πλεόν τὴν ζωτικότητά των καὶ τὴν προόδον των. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἐφαρμοζόμενος καὶ παρ' ἡμῶν θὰ φέρῃ τὰ αὐτὰ σωτήρια ἀποτελέσματα ὑπὲρ τοῦ ταμείου πλεόν τοῦ Κράτους συμφῶνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις τοῦ δεινοῦ χειριστοῦ τῶν περὶ τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν ζητημάτων, τοῦ κ. Σακαλῆ.

**ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ
ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΗΣ ΩΡΑΙΟΤΗΤΟΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΥΣΑΡΚΙΑΣ**

Ἡ πολυσαρκος πρέπει νὰ κάμῃ καθ' ἡμέραν ἀσκησιν ὀλίγον παρατεταμένην, περιπατοῦν περὶ ἢ διὰ ποδηλάτου, ἵππασίας, γυμναστικῆν καὶ νὰ μὴ ἀναπαύηται παραδομένη εἰς γλυκεῖαν νυχέλειαν μετὰ τὸ φαγητόν.

Ἡ τροφή πρέπει νὰ ἦν ὀλίγη πρέπει δὲ νὰ ἀποφύγῃ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον τὰ ἀμυλώδη καὶ τὰς παχείας οὐσίας. Ἐπίσης πρέπει νὰ πίνῃ πολὺ ὀλίγον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ φαγητοῦ καὶ νὰ λαμβάνῃ ἐν κύπελλον τῆτον ἐλαφροῦ καὶ πολὺ θερμοῦ ἀμέως μετὰ τὸ φαγητόν.

Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ γυνὴ ἴσχανσιν ταχυτέραν, πρέπει νὰ κάμῃ συχνὰ λουτρά (20 λεπτῶν περίπου) ἐντὸς τῶν ὁποίων νὰ προστίθεται καθ' ἑκάστην ὥραν ἅλα ἴσχανσιν, τὰ ὅποια ἔχουσι ἰδιαιτέραν ἐνεργειαν τῆς διαλύσεως τῶν λιπαρῶν καὶ τῶν παχέων ὑμένων.

Ἐν τούτοις τὰ καλλίτερα ἀποτελέσματα εἶνε ἡγγυμένα διὰ τῶν ἐπιστημονικῶν μαλάξεων (μασάζ) γινομένων μὲ κρέμας ἴσχανσιν. Ὑπάρχουσιν ἐπίσης ὕγινοι σιγηθόδομοι, οἵτινες ὠφελοῦσι μὲγάλως εἰς παρομοίας περιπτώσεις.

Ἡ ἰσχνότης δὲν εἶνε ἀσυμβίβαστος μὲ τελείαν ὑγιάν, ἀλλ' ἀπὸ αἰσθητικῆς ἀπόψεως εἶνε ἴσος ἐναντία πρὸς τὴν αἰσθητικὴν ὅσον καὶ ἡ πολυσαρκία, τὰ δὲ ἰσχνὰ πρόσωπα πρέπει νὰ προσπαθῶσιν ὅσον τὸ δυνατόν ν' ἀνακτήσωσι ὄγκον κανονικὸν καὶ τὰς στερογγυλότητας ἐκείνας τὰς τοποῦτον ἐνχαρίστους καὶ θελτικὰς, τὰς ὁποίας θανατίζομεν εἰς τὴν κομψὴν καὶ καλῶς ἐσχηματισμένην γυναῖκα.

Πρὸς τοῦτο γίνεται χρῆσις ἀφθόγου τροφῆς συνδυαζομένης μὲ ἀποχρῆν ἀπὸ πάσαν ἀσκησιν βίαιαν καὶ παρατεταμένην. Τὸ πρόσωπον τὸ ὑποβαλλόμενον εἰς τὴν δίαιταν ταύτην πρέπει νὰ τρώγῃ τροφὰς παχείας ἀζωστούχους, τὸν ἐξ ὧμοῦ κρέατος ἐξαγόμενον χυλόν,

πολλοὺς κρόκους ὠδῶν, βούτυρον, βανίνας, κακάον μὲ γάλα, ἀμυλώδεις τροφὰς, κάστανα, ἀραβοσίτον, ἔλαια, ζάχαριν ὅσον τὸ ἐπιτρέπει ἡ καλὴ λειτουργία τοῦ στομάχου, ὅστις ὀφείλει νὰ ἦναι πάντοτε ἐν καλῇ καταστάσει. Τὰ ἰσχνὰ πρόσωπα πρέπει ν' ἀναπαύονται πολὺ, νὰ κοιμῶνται ἡσυχῶς 8 - 10 ὥρας καθ' ἑκάστην καὶ νὰ κάμωσιν ἀκολούθως μέγα θερμολούτρον ἀνὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας· μετὰ τὸ λουτρόν εἶνε καλὸν νὰ ἐπιταχύνῃται ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος δι' ἐντριβῶν.

Ἐὰν ἡ ἰσχνότης προσβάλλῃ μέρη τινὰ τοῦ σώματος, τοῦτο συχνάκις προέρχεται ἐκ τῆς ἀναιμίας τῶν κυττάρων καὶ τῶν ὑποδερμικῶν ὑμένων ἐν τοιαύτη περιπτώσει ἐνδείκνυται θεραπεία μαλάξεων διὰ θρεπτικῶν κρεμῶν.

Ἐν τούτοις ἡ θεραπεία τῆς πολυσαρκίας ὡς καὶ τῆς ἰσχνότητος εἶνε δύσκολος· ὑπάρχει πάντοτε ὁ κίνδυνος νὰ καταστῶσιν αἱ σάρκες χαλαραὶ καὶ μυλακαὶ καὶ διὰ τοῦτο συνιστῶμεν εἰς τὰς ἀναγνωστριάς μας νὰ προστρέχωσιν εἰς τὰς πολυτίμους συμβουλὰς τῶν πρακτικῶν.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Συνοδεία Γάλλων αἰχμαλώτων γράφει ὁ Παρισινὸς «Χρόνος», διήρχετο ἐκ τοῦ Κόλμαρ, ἐν μέσῳ Προσῶπων λοχφοφόρων. Οἱ αἰχμαλωτοὶ δὲν ἦσαν σκνθρωποὶ οὐτε εἶχον τὸ ὄφος θηρίων συλληφθέντων εἰς παγίδας ὅπως πολλῶν ἔχουσι οἱ Γερμανοὶ αἰχμαλωτοὶ. Ἦσαν εὐθυμοὶ παρὰ τὸ ἀτύχημά των καὶ γνωρίζοντες ὅτι διήρχοντο διὰ πόλεως κατοικουμένης ὑπὸ Γάλλων, ἐπιπέτῃ χαιρετισμῶν καὶ μειδιήματα καὶ φιλήματα μάλιστα εἰς τὰς νεαρὰς κόρας αἰτινες ἀπὸ τῶν παραθύρων των παρηκολούθουν τὸ θέαμα. Μία ἐξ αὐτῶν διέπραξε τὸ ἔγκλημα νὰ στείλῃ διὰ τῆς χειρὸς φίλημα εἰς τοὺς Γάλλους αἰχμαλώτους.

Οἱ Γερμανοὶ ἀντιλήφθησαν τοῦτο. Ἡ νεαρὰ Ἀλσατις παρεπέμφθη εἰς δίκην ὡς ἐκδηλώσασα ἀντιγερμανικὰ αἰσθηματα πρὸς τὸν ἔχθρον.

Μίτην ὁ συνήγορός της προσεπάθησε νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀδόρητον ἐκδήλωσιν συμπαθείας τῆς νεαρᾶς κόρης. Οἱ δικασταὶ ἐπήρξαν ἀκαμφοί. Ἡ νεαρὰ Ἀλσατις κατεδικάσθη εἰς ἐνὸς μηνὸς φυλάκιον διὰ τὸ φίλημα ἐξ . . . ἀποστάσεως πρὸς ἕνα ἔχθρον τῆς Γερμανίας.

* *

Ἐδρμωσιεύθη εἰς τὸν Ἱταλικὸν φύλλον ἢ προσηυχὴ τοῦ Ἱταλοῦ στρατιώτου, συνταχθεῖσα παρὰ τοῦ ποιητοῦ Πιέτρε, καὶ ἦτις ἀνατυπωθεῖσα εἰς γλιὰδας ἀντιτύπων ἀπεστάλη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν εἰς ὅλα τὰ συντάγματα καὶ εἰς ὅλα τὰ σώματα τοῦ Ἱταλικοῦ στρατοῦ.

Ο Πιέτρε ἀφιεροῖ τὴν προσηυχὴν του εἰς τὸν Βασιλέα Βίκτωρα Ἐμμανουήλ. Ἴδου τὸ κείμενον.

«Θε εἰς τῶν στρατευμάτων— εἰς τὰ ὅποια σήμερον ἀνῆκαμεν—ἀπάλλαξόν με ἀπὸ πάσης κτηνωδίας καὶ βαρβαρότητος διὰ νὰ ἀνέλθῃ κατὰ τὴν ὥραν αὐτῆν τῶν ἀγρίων παθῶν ἢ προσηυχὴ μου μέχρι Σοῦ, λευκῆ καὶ ἀγνῆ ὅπως προσηυχὴ παιδίου.

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

—Ἑλλήν Ἀνθυπασπιστὴς τοῦ Ἱππικοῦ ἐτραυμάτισε Σέρβους Στρατιώτας κατόπιν προβληματικῆς συμπεριφορᾶς αὐτῶν πρὸς κυρίαν τῆς ὁποίας ἦτο συνοδός.

—Τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ ὑπέβαλε μήνυσιν κατὰ τοῦ «Κήρυκος» ἐπὶ συκοφαντίᾳ.

—Αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς διεκόπησαν ἄνευ ἀποχωρῶντος λόγου τὴν 7 Μαΐου καὶ ἐπανελήφθησαν μόλις τὴν 31 Μαΐου.

—Τὸν Στρατιωτικὸν Ἀκόλουθον τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας Συνταγματάρχην Μπρακὲ ἀνακληθέντα κατ' αἰτήσιν του ἀντεκατέστησεν ὁ Ὑποστράτηγος κ. Μπουκιέ.

—Διὰ Β. Α. ἐπιτρέπεται μέχρι τέλους Αὐγούστου 1916 ὅπως ὁ εἰσαγόμενος πρὸς ἕκδοσιν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν τυπογραφικῶς χίρτης μὴ φέρῃ τὸ ὄρισμένον ἐλαφρῶς ροδόχρουν χρώμα.

—Ἀπέθανεν ἡ χήρα Παπαδοπούλου εὐεργέτις τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος Ἀδριανουπόλεως ἀφίσασα ἀρετὴν περιουσίαν.

—Ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ κ. Γούναρη εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον «περὶ συστάσεως Ταμείου τῆς Ἑλλάδος».

—Εἰς τὸν Δικηγορικὸν Σύλλογον ὀμίλησεν ὁ Ἀντεισαγγελεὺς Πρωτοδικῶν κ. Λιβιεράτος περὶ τῆς ἀπὸ ἀπόψεως Ἀστικῶν Δικαιῶν ἀφομοιώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος.

—Ο κ. Σκουλούδης ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν ἐπιστολὴν τοῦ Τούρκου Πρεσβευτοῦ ἀναρουσαν τὸν ἰσχυρισμὸν τῆς Ρωσικῆς Δούμας περὶ τορπιλισμοῦ τοῦ πλωτοῦ Νοσοκομείου «Πορτογαλλία».

—Ἐξ ἀποτόμου ἀνακοπῆς τῆς ταχύτητος τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ Βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρου αὐτοκινήτοδρομοῦντος μετὰ τῆς Ἀδελφῆς του Βασιλόπαιδος Ἐλένης ἀνεφλέγη τοῦτο καὶ μικροῦ δεῖν συνέβαινε δυστύχημα εἰς τοὺς ἐπιβαίνοντας.

- 'Ο νεαρός Βασιλόπουλος έχει πολλήν άτυχίαν.
— Διαρκώς του συμβαίνουν άτυχήματα.
— Άπενεμήθησαν Μεγαλόσταυροι εις τούς κ. κ. Σκουλούδην, Δραγουμην και Ράλλην.
— 'Ο έπιτιμος Εισαγγελεύς του Άρείου Πάγου κ. Τζιβανόπουλος έδωρήσεν εις την Έθνικήν Βιβλιοθήκην σειράν πολιτίμων και εκλεκτών συγγραμμάτων.
— 'Ωμίλησεν ο Εισαγγελεύς των Πρωτοδικών κ. Δαμασκηνός εις τόν ένταύθα Δικηγορικών Σύλλογον επί παρουσίαι και τής Α. Μ. τής Βασιλείσεως.
— Ηύτοκίονησεν ή έννίγη ή Δις Άγγελική Γιαννακοπούλου Φοιτήτρια έξ Άγρινίου.
— Τήν εκήθευσαν οί και αί συμφοιτήτριά της μέ μίαν άπλότητα που έφανέρωσεν τώ μεγαλείον του πένθους και συνεκίνηε βαθειά τούς τυχαίους διαβάτας.
— Έτετιμάσθη ή μαρμαρίνη πλάξ έρ' ής έσκαλίσθη τώ τιμητικόν ψήφισμα του Δήμου Άθηναίων προς τόν Γάλλον Φιλέλληνα κ. Ντενύ Κοσσέν.
— Κοσμοπλημμύρα καθημερινώς εις τώ καλλιτεχνικόν έργοστάσιον καπέλλων τής Κυς Έυαγγ. Μπουλούκου.
— 'Ο κ. Μπουλούκος έπέστρεψας έξ Εθρώπης έφερε συλλογήν ολοκλήρων γυναικείων πίων και αί κυρίαί των Άθηνών οικαι γνωρίζουν να ένδύωνται μέ γούστο άπό τή συλλογή αυτή εκλέγουν τώ κομψώ καπέλο τους—δδός Έρμου άριθ. 10.

ΕΚΔΟΣΙΣ

Γνώμαι του κ. Ρουσοπούλου. Είς ιδιαίτερον τομίδιον εξέδόθη ή όμιλία του Βουλευτου κ. Ρουσοπούλου επί των νομοσχεδίων «περί ουστάσεως έπιτροπής δια τήν ποσμήθειαν τροφίμων» και «κατά τής άσχοκερδείας» άξία πολλής προσοχής δια τήν πρακτικότητα και σκοπιμότητα αυτής.

— **Η Άρμονία.** Έβδομαδιαίον φιλολογικόν περιοδικόν εκδιδόμενον υπό διευθυνούσης έπιτροπής συνεργατών.

Άναγγέλλεται ώς έργον έχον άμεσον σχέση με τήν τέχνην και εις στήλας τής μονου έργα τέχνης θα φιλεξεωνάνται. Κάθε γνωστός και άγνωστος τεχνίτης θα έννε εύπρόδεκτος εις τās στήλας τής Άρμονίας.

— Τόν όγκωδέστερον άλλα και κομψότερον, τυπογραφικώς και δετικώς, τόμον τής λογοτεχνικής Βιβλιοθήκης τής Άγκύρας άπετέλεσεν ή έλληνιστί έκδοσις του θαυμασίου μυθιστορήματος του Άλφόνσου Καρρ «Τπό τās Φιλύρας». Τετρακόσιας σελίδας και φιλολογικήν μετάφρασιν υπό του ποιητου κ. Ίω. Πολέμη και μέ όλα τά τρογούδια του πρωτοτύπου, εις θαυμασίους ελληνικούς στίχους.

— Αί «Νεαι Γυναικείαι Έπιστολαί» του Μαρσέλ Πρεβώ, του φημισμένου Γάλλου Άκαδημαϊκου, χαριτωμένον συμπλήρωμα τής πρώτης σειράς, που έδιαβάσθη μέ τόσον ένδιαφέρον, εξέδόθησεν εις κομψότατον τόμον τής λογοτεχνικής Βιβλιοθήκης τής Άγκύρας.

— Του άθανάτου Λαμυρινου ή «Γαβριέλλα», συγκινητικόν έπεισόδιον τής αίσθηματικής του ζωής και ταυτοχρόνως τώ καλλίτερον από τά έργα του, εξέδόθη εις κομψότατον τόμον τής λογοτεχνικής Βιβλιοθήκης τής Άγκύρας. 'Ο ποιητής κ. Ίω. Πολέμησ απέδωσεν εις ωραίους στίχους τώ συγκινητικόν τρογούδι του έπιλόγου «Τέρπνη παύσις».

— Του Όσκαρ Ουαϊλντ τώ πολυφημισμένον βιβλίον «τώ Πορτραίτο του Δόριαν Γραϊν» εξέδόθη εις τήν λογοτεχνικήν βιβλιοθήκην τής Άγκύρας. 'Η έκδοσις άρχεται εύθύς μετά τήν καταπληκτικήν διάδοσιν, που είχε τώ προηγηθέν εις τήν σειράν «ντέ—προφούντις». Και μέ τόν τρόπον αυτόν ή γνωριμία μας προς τόν μεγάλο άγγλον συγγραφέα γίνεται στενή και πλήρης. 'Η μετάφρασις του κ. Γ. Τσοκοπούλου. 'Η έκδοσις έπιμελής και κομψότατα δεμένη.

— Τώ «Υπό τά φθινοπωρικά άστρα», από τά νεώτερα έργα του Νορβηγικου συγγραφέως κυριου Χάμσον, ήμερολογιακού τύπου μυθιστόρημα, αποκαλύπτει όλας τās εύμορφίεσ τής απλής και ειδεολογικής ζωής των Νορβηγών, εξέδόθη εις τήν σειράν των λογοτεχνικών τής Άγκύρας.

— 'Ο «Άρόμος των Γατών», από τά καλλίτερα μυθιστορήματα του μεγάλου Γερμανου συγγραφέως Έρμαν Σούντερμαν εξέδόθη μετ' άρίστην, έλληνιστί μετάφρασιν εις τήν σειράν των λογοτεχνικών εκδόσεων του οικου τής Άγκύρας. Τώ νέον αυτό βιβλιαράκι έννε από τά καλλίτερα και κομψότερα τής σειράς.

Μ. Τριανταφυλλίδου. Σπουδαιότατην μελέτην υπό τόν τίτλον ή «Γλώσσά μας στα Σχολεία τής Μακεδονίας» εξέδοτο ο κ. Μ. Τριανταφυλλίδης. 'Η μελέτη αυτή προιδν έπισταμένης έρεύνης των όρων τής σπουδής τής Έλληνικής γλώσσης εις τά έν Μακεδονία Σχολεία εφέιλκυσε σπουδαιότατα τήν προσοχήν του Τύπου και ήμεθα βέβαιοι οτι και των άρμοδίων θα έπισύρη άμείριστον τώ ένδιαφέρον. 'Η Α. Μ. εύρηστική η' άποδεχθή τήν άφιέρωσιν του Βιβλιου τουτου άποδεικνύων ούτως έμπράτως πόσον ένδιαφέρεται δια τά ζωτικώτατα ζητήματα τής χύρας.

Σπ. Π. Λάμπρου. Έξεδόθη ο δέκατος τρίτος τόμος—τεύχος Α'—31 Μαρτίου 1916—του «Νέου Έλληνομνήμονος» τριμηνιαίου περιοδικου Συγγράμματος εκδιδόμενου υπό του διαπρεπούς και εκ των πολυμαθεστέρων εκ των Καθηγητών του Πανεπιστημίου μας κ. Σπυρ. Λάμπρου. 'Η έκδοσις αυτή τιμή τήν φιλοπονίαν του κ. Λάμπρου, έννε δέ όργανον προσφέρουν άνεκτιμήτους ύπηρεσίας εις τούς ένδιαφερομένους δι' έρεύνας άφορώσαστην Ιστορικήν και φιλολογικήν ζωήν τής πατρίδος μας.

Έκπαιδευτικός όμιλος. Έξεδόθη ο πέμπτος τόμος του «Δελτίου του Έκπαιδευτικου Όμιλου τιμώμενος προς δρ. 2,50» και περιέχων ύλην μεγίστης αξίας υπό έποψιν εκπαιδευτικην.

Έκδοτική Έταιρεία τά «Έργα» Έξεδόθη τέταρτον εις τήν σειράν των εκλεκτών δραμάτων των εκδομένων υπό τής εκδοτικής Έταιρείας τά «Έργα» ή «Μαρία ή Μαγδαληνή» του Μ. Μάτερλικ κατá μετάφρασιν άριστοτεχνικήν του κ. Ν. Ποριώτου. 'Η εκλεκτικότης των έργων των εκδιδόμενων υπό τής εκδοτικής Έταιρείας έγγυάται περι τής πλήρους αυτής εύδοκίμησης.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΕΙΣ ΤΟ

ΜΑΡΚΟ ΛΟΥΡΕΝΤΣΟ

ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

Συνιστώμεν ΘΕΡΜΩΣ και ιδίως εις τούς συμπατριώτας μας τώ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ.

Έινε τώ καλλίτερον ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ Ξενοδοχείον τής πόλεως.

Εις θέσιν κεντρικωτάτην μόλις άπέχον τρία λεπτά εκ του Σταθμου και τής προκυμαίας.

Θερμά και ψυχρά Λουτρά. Οικογενειακή περιποίησης. Ηλεκτροφώτιστον. Κουζίνα Γαλλική.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 114

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

«Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ» τώ συνιστά ιδιαίτέρως.

Δ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ—ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

1—ΤΣΑΜΑΔΟΥ—1 Ώραι έπισκέψεως 3-5 μ.μ.

TIMES SQUARE C^o OF NEW-YORK

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΜΠΟΤΑΣΗ 1 α - GARAGE ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 26 α

Αυτοκίνητα πολυτελείας φορητά (camines).

Βελίνη, έλαια, ελαστικά κ.τ.λ.

Τό άνω garage άναλαμβάνει οίανδήποτε έπισκευήν, ένοικιάζει δέ και μεμονωμένα διαμερίσματα πρὸς τοποθέτησιν αυτοκινήτων.

ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΑΗΡΩΜΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤ. ΕΠΙΧΕΙΡ.

(ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ)

Τό ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ έν Έλλάδι συνεργατικόν ίδρυμα.

Τό διαθέτον τά μεγαλειότερα ΧΡΗΜΑΤΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ και τήν άσφαλή και πολυπληθεστάτην πελατείαν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΕΤΑΙ άπαντα τά είδη είς τάς άρίστιας ποιότητας και πωλεί αυτά είς τάς μικροτέρας τιμάς.

Άποκλειστικός σκοπός του δέν έννε τό κέρδος αλλά ή ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ τών άναγκών τών μετόχων αυτού.

Συνεπώς ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ και ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ χαρακτηρίζουσιν αυτό.

Εύρίσκει τις έν αύτῷ ότι θέληση. ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ - ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ είδη - Πόλοι Γυναικείοι - Υποδήματα κ.λπ.

"Όλας τών φωτογραφικών σας έργων είς τό Τυπογραφείον

ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΛΑΖΟΥΔΑΚΗ

3 Εθρυσίδου 3, Άθήναι

Πλουσία συλλογή στοιχείων και κοσμημάτων

Μηχανήματα τελειότατα

Τιμαί ελεγκρινείς

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ & ΚΟΤΖΙΑ

ΔΙΑΔΟΧΟΣ: Α. Γ. ΠΑΛΛΗΣ

Τό αρχαιότερον τών έν Έλλάδι Χαρτοπωλείων
Ίδρυθέν τῷ 1870

Μεγάλη άποθήκη χαρτῶν Έφημερίδων, συγγραμμάτων, περιοδικῶν και πάσης ποιότητας.

Μεγάλη άποθήκη είδῶν γραφικῆς ὕλης πάσης προελεύσεως.

Άτυποκίνητα Έργοστάσια Καταστήχων, Φακέλλων και φωτογραφικῶν χαρτῶν.

Μόνοι έκάρται έν Έλλάδι έπιστολικῶν δελταρίων. Δεχταί άπαγγελίαί έκτελθόμεναι τάχιστα. Έξεδόθησα, πλέον τών 500 είδῶν μέγρι τοῦδε.

Άτυποκίνητον Τυπογραφείον μέ 10 πιεστήρια δικά μικράς έπιμελεμένης εργασίας (Travaux de reville) ώς και δικά μεγάλας καλλιτεχνικῆς τοιαύτας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΕΙΔΗ: Μεγάλη παρακαταθήκη φωτογραφικῶν πλακῶν και χαρτῶν διαφόρων προελεύσεων. Μόνοι άντιπρόσωποι τών φωτογραφικῶν πλακῶν Imperial Dry Plate Co Ltd.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΣΤΗΓΜΙΑΙΟΣ

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

Γ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΗ

Έάν αί Άθήναι δύνανται νά υπερηφανεύονται διά τās τελευταίως σημειωθείσας καταπληκτικῆς πρόδοῦς των, μία άφορμή πρὸς τοῦτο έννε και τό μέγα αυτό κατάστημα είς τό ὅσον συνεκεντρώθη πλουσία έπίπλωσις, άπαστράπτουσα καθαριότητας, πρόθυμος ύπηρεσία, μοναδική άφθονία ὄλων τῶν είδῶν τῆς ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ και τῆς ΓΑΛΑΚΤΟΜΙΑΣ. Πρῶτον αυτό έκαινοτόμησεν είς τό ζήτημα τῆς εὐθηγῆς διανομῆς κατ' οίκον άγνοῦ και νωποῦ ΑΓΕΛΑΔΙΝΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ! Τά ΠΑΟΥΡΤΙΑ του κατέστησαν ὀνομαστά, ὄλα δέ τά είδη τῆς ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΑΣ παρέχονται άφθονα, εὐθηγά και μέ ὀλικά έκλεκτά και έπιμελημένα. Τά είδη τῆς ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ γαργαλιστικώτατα, γευστικώτατα, άπολαυστικώτατα. Κατόπιν ὄλων αυτῶν δικαίως θεωρεῖται τό κέντρον ὄλου τοῦ έκλεκτοῦ κόσμου. Δικαίως εύρίσκουν θέσιν μόνον οί προνοητικοί ποῦ φροντίζουν έγκαιρως νά τās καταλαμβάνωσι και άκόμη δικαιώτερον οί συγχάζοντες είς θεάτρα δέν θεωροῦσι τήν διασκέδασιν των πλήρη αν δέν πάρωσι μετά τό τέλος τῆς παραστάσεως τό άναψυκτικόν των ή τό παγωμένο γάλα των, ή τήν άβραν κρέμαν των είς τās πολυτελείς αἰθούσας τῶν

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΒΟΥΣΤΑΣΙΩΝ

48-ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ-48

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΑ. Δρ. 60.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Υποκαστήματα:

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Έν Πειραιεί, Θεσσαλονίκη, Καβάλα, Ίωαννίνους, Χίφ, Πάτρας, Σύφ, Καλάμιας, Τριπόλει, Βόλη, Λαρίσση, Χανιοις, Έρακλείφ Ρεθύμνφ και Σάμφ (λιμνή Βαθέως).

Προσωρινά Πρακτορεία: έν Μούδρφ (Νήσος Λήμνος), έν Μυτιλήνη (έν τῇ πόλει και παρά τῷ στρατοπέδφ τοῦ Γαλλικοῦ Στρατοῦ).

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: Έν Κων/πόλει. (Υποκατάστημα έν Γαλατῇ μετά Πρακτορείον έν Σταμπολλ), Σμύρνη.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Έν Άλεξανδρεία, Κατρω.
ΕΝΑΘΝΑΙΝΩ: (No 22 Fenchurch Street).
ΕΝ ΑΕΜΕΣΩ (Κόπρου).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Α. Στεφάνου (Άντιπρόεδρος), **Γάβριελ Μπονιέ** (έντεταλμένος Σύμβουλος), **Γιω. Άθηνογένης**, **Κ. Βερούνη**, **Α. Ζαφίρης**, **Σ. Εύγενίδης**, **Π. Καραπάνος**, **Βαρώνας δέ Νεφλί**, **Έμμ. Ροδοκανάνης** και **Μ. Αάσναρις**, **Σ. Φούνης**.

Γενικός Διευθυντής
Ι. ΗΑΙΑΣΚΟΣ

Διεύθυνσις τηλεγραφική

ΚΟΜΗΝΤΙΚΗΝ - ΑΘΗΝΟΓΕΣ

Έη Τράπεζα Άθηνών έκτελεί πᾶσαν Τραπεζικὴν ἔργασίαν, ήτοι Προξοφλήσεις έμπορικῶν γραμματίων και συναλλαγματικῶν, προκαταβολῆς επί χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων έσωτερικοῦ και έξωτερικοῦ, έκτελεῖ χρηματιστικῆς έντολάς, έκδίδει έπιταγῆς, πιστωτικῆς έπιστολάς και τηλεγραφικῆς έντολάς πληρωμῶν έν τῷ έσωτερικῷ και έξωτερικῷ, άνοίγει τρέχοντας λογαροῦς ήγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν άντι έλαχίστων δικαιωμάτων και ένοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ έρουσιαν εὐνοϊκοῦς διά τό κοινόν.

Έη Τράπεζα Άθηνῶν δέχεται καταθέσεις είς χρυσόν, έπιταγῆς (chéques) επί τοῦ έξωτερικοῦ και είς τραπεζογραμμάτια ὑπὸ έρουσιαν εὐνοϊκοῦς.

Αί είς χρυσόν καταθέσεις έννε άποδοτεῖαι είς ὄνομα ένηργήθησαν, αί δέ είς έπιταγῆς (chéques) ὁμοίως άποδίδονται δι' έπιταγῶν (chéques) τῆς Τραπεζῆς επί τῶν έν τῷ έξωτερικῷ ανταποκριτῶν τῆς. Οί δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' εξαμηνιαν από τῆς πρώτης Άνοουαρίου και από τῆς πρώτης Ιουλίου έκάστου έτους.

Ταμειυτήριον μέ ιδιαίτεράν ὕπηρεσίαν λειτουργεῖ καθ' έκάστην.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΙΓΓΛΕΣΣΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ

3-ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ - 3

Διὰ τῆς ὑγιεινῆς τοῦ στόματος καὶ τῶν δδόντων σώζετε οὐ μόνον τοὺς δδόντας σας, ἀλλὰ προλαμβάνετε ἀπείρους νόσους τοῦ στόματος, τῶν δδόντων, τῶν ὠτων, τοῦ φάρυγγος, τοῦ λάρυγγος, τῶν θρόγγων, τῶν πνευμόνων, ὡς καὶ τοῦ πεπτικῆς συστήματος πολλάκις δὲ σώζετε τὴν ζωὴν σας αὐτὴν.

Συνιστῶμεν ἐνθέρμως τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα ὀδοντοίατρον κ. ΙΓΓΛΕΣΣΗΝ τοῦ ὁποίου αἱ τρεῖς σκευασμαί 'Ελιξίρια, 'Οδοντοκόνις καὶ 'Αδαναντίνη, εἶνε μοναδικαὶ εἰς τὸ εἶδος των.

Διὰ τοῦ 'Αλιξίριου πάθει ἡ 'Οδονταλγία καὶ ἡ νευραλγία. Εἶνε συσκευασαὶ ἀλάνθαστοι καὶ ἀποτελεσματικῆ.

Πωλεῖται παρὰ τῆ ἰδίῳ ἀντὶ 2 δρ. τὸ φυλλάδιον.

3 — ΚΟΡΑΗ — 3

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

"ΜΟΥΣΙΚΗ,

13-15 ΣΤΟΑ ΔΡΣΑΚΕΙΟΥ 13-15

ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙ' ΑΣΜΑ ΚΑΙ ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΟΝ

'Απὸ τὴν ὁπερέττα τοῦ κ. Σπ. Σαμάρα

ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ ΠΟΛΕΜΩ

240—'Ο Παρᾶς	Δρ.	1.50
241—Σερενατίνα τοῦ Μπεμπέ	»	1.50
241—Νύχτα τ' 'Απρίλη (Romance τῆς Λευκῆς)	»	1.50
243—Πεταλοῦδα (Βάλς διὰ πιάνο μόνον)	»	1.—
247—Λευκὴ Πεταλοῦδα (Duetto)	»	1.50
248—'Ερασμία—Πολυδεύκης (Tango)	»	1.50
ὄλα μαζί ἑἰς ἓνα τόμον	»	6.50

'Απὸ τὴν ὁπερέττα τοῦ κ. Θ. Ι. Σακελλαρίδου

ΣΤΑ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑΤΑ

251—Πῶ-Πῶ τί νὰ κάνω	»	1.25
252—Τρελλαίνομαί γιὰ κόρτε	»	1.25
253—Θυμᾶσαι ἓνα βράδυ (θάλς)	»	1.25
254—Εἶνε πεταχτὴ (Πόλκα)	»	1.25

Πιάνα καὶ ἀεροκύμβαλα ΣΤΑΡΡ μὲ μηχανικὰς δόσεις ἐκ δρ. 40.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γράμματα

Τροποποιηθείσης τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς τραπεζικὰ γράμματα νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὄψει ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ δηλοποιεῖται, ὅτι ἀπὸ 15 'Απριλίου 1909 ἡ 'Εθνικὴ Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος δέχεται παρὰ τῆ Κεντρικῆ Καταστήματι καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια ἀποδοτέας ἐν ὄψει ἢ ἐν ὠριμμένη προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ.

1 1/2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὄψει ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10,000 πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ὀριζομένου εἰς 1 τοῖς % κατ' ἔτος Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν, παραδιδόμενου τῆ καταθέτῃ διδλιαρίου λογοριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἕξ μῆνας τοῦλάχιστον.

2 1/2 % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἓν ἔτος τοῦλάχιστον.

3 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

3 1/2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον.

4 τοῖς % διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον, ὡς καὶ διὰ τὰς πέρασ τῶν 5 τῶν ἢ τὰς διαρκεῖς.

Καταθέσεις εἰς χρυσὸν

Δέχεται ἔτι ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας 'Αγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὠριμμένη προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖ ἐπὶ τόκῳ.

1 1/2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ καταθ. 6 μηνῶν τουλάχιστον	»	»	»	»	»	1 ἔτους
2	»	»	»	»	»	2 ἐτῶν
2 1/2	»	»	»	»	»	3 ἐτῶν
3	»	»	»	»	»	4 ἐτῶν
4	»	»	»	»	»	5 ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ & ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΛΑΖΟΥΔΑΚΗ

3 ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ 3 - ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ ΚΑΛΙΓΕΤΗΝΙΚΩΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΙΣΘΟΛΟΓΙΣΜΟΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ, ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΚΑΠ., ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΛΟΤΥΧΑ ΣΥΛΛΟΓΩΝ, ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ, ΠΡΟΪΚΑΝΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΗΤΗΡΙΑ ΓΑΜΩΝ

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΣΤΙΓΜΙΑΙΩΣ

ΚΑΙ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΠΑΣΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΦΙΛΟΚΑΛΩΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΩΣ

ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΕΥΘΗΝΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΥ

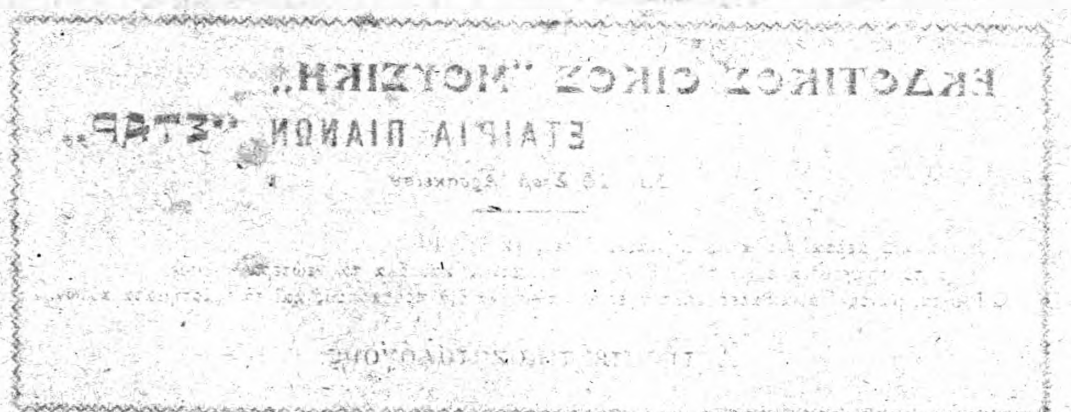
ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ ΠΑΣΑ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΝΤΟΙ:

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΒΙΒΛΙΑ ΧΡΥΣΟΔΕΤΑ ΚΑΙ ΑΠΛΑ, ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΚΑΛΙΓΕΤΗΝΙΚΑ ΑΛΜΠΟΥΝ, ΚΑΛΥΜΑΤΑ, ΧΑΡΤΑΙ ΚΑΠ. ΚΑΠ.

ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ιδρυθὲν τὸ ἔτος 1914 ἐπέτελεσεν μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας καὶ καλαισθησίας πλείστα ὄσα ἔργα, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὰ ἑξῆς μέγιστα καὶ σπουδαιότατα:

- 1) Τριγωνομετρία καὶ 'Αναλυτικὴ Γεωμετρία τῆς Σχολῆς τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ Α. Καράγιαννίδου.
- 2) Ὀγκοδέναντος Γαλλοελληνικὸν 'Ὀδηγὸν Φάρων καὶ Φανῶν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν φάρων κ. Στυλιανοῦ Δουκοῦδη, Πρωτόδρου.
- 3) Ὀγκοδέναντος τόμον περιλαμβάνοντα τοὺς Νόμους, Β. Διατάγματα καὶ Συμβάσεις περὶ οὐδροδορῶν κ.π. τῆς 'Ελλάδος ὑπὸ τοῦ Τμηματοῦ τῶν Ὑπουργείων τῆς Συγκοινωνίας κ. Π. Σκαλιστήρη.
- 4) Τὸς Νόμους περὶ Τηλετηρησίων κ.π. ὑπὸ τοῦ Τμηματοῦ τῶν Ὑπουργείων τῆς Συγκοινωνίας κ. Θ. Λευθεροῦδάκη.
- 5) Τὸ Ταχυδρομικὸν Δελτίον τοῦ ἔτους 1915 ὑπὸ κ. Γεω. Δρακάτου, Α'. τάξεως Γραμμ. Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.
- 6) Τόρα τεύχη Ὀδηγιῶν περὶ ταχυδρομικῶν δεμάτων ὑπὸ κ. Ρουμελιώτου, Α'. τάξεως Γραμμ. Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.
- 7) Τόρα συγγράμματα τοῦ λαοῦ κ. Μιχ. Οἰκονόμου.
- 8) Περιοδικὰ καὶ ἑφημερίδες: 'Ἐχὸ Δημοσίας Ἀσφαλείας, 'Ἐθνικὴ Ἀδελφ. Σοσιαλισμῶν, 'Ἐμπορικὸν Ὀδηγὸν, Διάπλασιν τῶν Παιδῶν κ. Ν. Παπαδοπούλου, 'Παναθηναϊκὴ κ. Δ. Καλλογεροπούλου, 'Ἑλληνικὴ 'Επιθεώρησις Ἀστ. Ἐθνεγίας Ζαχαροῦ, 'Ἡνωτικὸν κ. Οὐρανίας Μαυρομάτη, Μαθηματικὸν Περιοδικὸν κ. Α. Δακρυδιάνου κ.π. κ.π.
- 9) Τὸ Γεωργικὸν Δελτίον καὶ ἅπαντα τὰ ἔργα τῆς Βασιλικῆς Γεωργικῆς Ἐταιρείας.
- 10) Ἄπαντα τὰ συγγράμματα τῆς Ἑκδοτικῆς Ἐταιρείας τὰ ἔργα Διευθυνομένης ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Πορφύρου κ.π.
- 11) Πλείστα ἄλλα ἔργα Ὑπουργείων, Ἐταιρειῶν Ἐπιστημῶν, Ἐμπορῶν κ.π.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

'Ολόκληρος σελίς εἰς ἓν τεύχος	Δραχ. 60
'Ημίσεια » » » » » » » »	35
Τέταρτον σελίδος » » » » » » » »	20
*Ὅγδοον » » » » » » » »	12

Διὰ χώρον μικρότερον αἱ τιμαὶ ἀνάλογοι

Δι' εἰκονογραφημένας διαφημίσεις, δι' ἑξ τεύχη ἢ περισσώτερα ἰδιαιτέραι συμφωνίαι.

ΕΡΓΑ ΤΗΣ Δ^οΣ ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ Α'. Τόμος	Φρ. 3.00
» Β'. » » » » » » »	2.00
» Γ'. » » » » » » »	1.50
Η ΓΚΟΥΡΑΙΝΑ 'Ιστορικόν μυθιστόρημα ἑξ ὑπερπετακωσίων σελίδων	5.00

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η ΜΟΝΑΧΗ Δράμα Βυζαντινὸν τρίπρακτον.
Ο ΕΞΙΛΑΣΜΟΣ Δράμα κοινωνικὸν τρίπρακτον.
Η ΚΛΕΦΤΟΠΟΙΟΥΔΑ Δράμα ἱστορικὸν τρίπρακτον.
Η ΤΖΕΝΗ ΜΕ ΓΕΛΙΟ ΤΗΣ κοινωνικὸν δραματικὸν μονόπρακτον, μεταφρασθὲν εἰς τὴν Ἀγγλικήν.
ΟΤΑΝ ΛΕΙΠῆ ΤΟ ΧΡΗΜΑ, Δράμα κοινωνικὸν τρί- πρακτον. Πάντα διδαχθέντα ἀπὸ τῆς Ἑλλ. Σκηνῆς

Σειραὶ τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως» τοῦ Α'. Β'. Γ'. Δ'. Ε'. ΣΤ'. Ζ'. καὶ Η'. ἔτους πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖά μας πρὸς 25 φρ. ἑκάστη.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΜΟΥΣΙΚΗ, ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ "ΣΤΑΡ,"

13—15 Στοὰ Ἀρσακείου

Πάντα καὶ ἀεροκύμβαλα μὲ μηνιαίας δόσεις ἐκ 5ρ. 40

*Ὅλα τὰ τραγούδια ἔλων τῶν Ἑλλήνων συνθετῶν, καὶ ἔλα τὰ νεώτερα succès.

Βιολιά, μανδολίνα, κιθάρες, σάλπιγγες καὶ τύμπανα διὰ προσκόπους καὶ τὰ εξαρτήματα αὐτῶν.

Ζητήσατε τιμοκαταλόγους.